

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
จังหวัดนครปฐม

นายชัยรัตน์	ลี้มคาง	584701077
นางสาวฐิติพร	สีชะโคตร	584701090
นางสาวณัฐณา	พงค์สิริประยูร	5847010114
นายณัฐพล	แซ่อึ้ง	5847010125
นางสาวรัชชิตา	นิลมานนท์	5847010137
นางสาวธนินี	กุลมิตร	5847010178
นางสาวธัญวลัย	โพธิพิพิธ	5847010180
นางสาวฤทัยรัตน์	มีสกุล	5847010261
นางสาวสุดารัตน์	โพธิ์รัง	5847010288
นายอนันท์โชค	ศรียา	5847010300

หมู่เรียน 58/48

รายงานการวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชาวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์เบื้องต้น

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
จังหวัดนครปฐม

นายชัยรัตน์	ลี้มคาง	584701077
นางสาวฐิติพร	สีชะโคตร	584701090
นางสาวณัฐณา	พงศ์สิริประยูร	5847010114
นายณัฐพล	แซ่อึ้ง	5847010125
นางสาวรัชชิตา	นิลมานนท์	5847010137
นางสาวธนินี	กุลมิตร	5847010178
นางสาวธัญวลัย	โพธิพิพิธ	5847010180
นางสาวฤทัยรัตน์	มีสกุล	5847010261
นางสาวสุดารัตน์	โพธิ์รัง	5847010288
นายอนันท์โชค	ศรียา	5847010300

หมู่เรียน 58/48

รายงานการวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชาวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์เบื้องต้น

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

บทคัดย่อ

ชื่อวิจัย : พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
จังหวัดนครปฐม

ชื่อผู้วิจัย : นายชัยรัตน์ ลิ่มคาง, นางสาวฐิติพร สีชะโคตร, นางสาวณัฐณา พงศ์สิริประยูร,
นายณัฐพล แซ่อึ้ง, นางสาวรัชชิตา นิลมานนท์, นางสาวอนินี กุลมิตร,
นางสาวธัญวลัย โพธิพิพิธ, นางสาวกัทย์รัตน์ มีสกุล, นางสาวสุภารัตน์ โพธิ์รัง,
นายอนันท์โชค ศรียา

สาขาวิชา : รัฐประศาสนศาสตร์

ปีการศึกษา : 2560

อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย : อาจารย์รัตนากร นามวงษ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 28,732 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัย ได้แก่ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม จากคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 500 คน การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาประเภทการวิจัยเชิงปริมาณ มุ่งหาคำตอบเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปข้อมูลในรูปแบบของการพรรณนา โดยเก็บข้อมูลด้วยวิธีการทำแบบสอบถามกับผู้ให้ข้อมูล

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีเนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์รัตนกร นามวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำวิชาวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์เบื้องต้นที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำตลอดจนการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง จนทำให้การจัดทำวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยและขอบคุณเพื่อนนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ที่ได้ให้คำแนะนำและให้กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จนทำให้การจัดทำวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ไปด้วยดี

หากวิจัยฉบับนี้มีคุณค่าและประโยชน์ต่อวงการศึกษาคงคุณค่าและประโยชน์เหล่านั้นผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนและประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัย

คณะผู้วิจัย

พฤศจิกายน 2560

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 ประโยชน์การทำวิจัย	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย	3
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและผลการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	4
2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	12
2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับกฎหมายของอินเทอร์เน็ต	18
2.4 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	
พ.ศ. 2550	21
2.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12	25
2.6 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับไทยแลนด์ 4.0	29
2.7 ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
2.8 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา	38
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 วิธีการศึกษา	39
3.2 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	39
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	46
บรรณานุกรม	48
สัดส่วนของคนทำรายงาน	51
ภาคผนวก	52

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันนี้ประเทศไทยได้อยู่ในยุคของศตวรรษที่ 21 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างรวดเร็ว สามารถเชื่อมต่อเทคโนโลยีเครือข่ายไร้สายหรือที่เรียกว่า อินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของประชากรสังคมไทยอย่างแพร่หลาย ดังที่ เวชยันต์ สังข์จ้อย (2552 :25) ได้กล่าวว่าอินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีประโยชน์มากมายมหาศาล ไม่ว่าจะเป็นในด้านการเรียนการสอน ด้านธุรกิจพาณิชย์ และด้านความบันเทิง ระบบสารสนเทศโดยเฉพาะบทบาทของการสื่อสารผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ เช่น อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์มือถือ ซึ่งเป็นช่องทางในการสื่อสารที่ไม่มีวันสิ้นสุด มีข่าวสารต่างๆถูกส่งไปถ่ายทอดผ่านทางอินเทอร์เน็ต เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การพูดคุยผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ การโฆษณาสินค้าในเว็บไซต์ ข้อมูลข่าวสารจากทางเว็บไซต์ต่างๆ เป็นต้น ตลอดจนประโยชน์ในการศึกษา เช่น การศึกษาผ่านดาวเทียมในชนบทที่ห่างไกลหรือระบบการศึกษาอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning) ซึ่งผู้เรียนไม่จำเป็นต้องถูกจำกัดสถานที่เพียงในห้องเรียนอีกต่อไป แต่สามารถศึกษาได้ในทุกที่ที่มีการเชื่อมต่อข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต รวมถึงการส่งข้อความ ภาพและเสียงในโทรศัพท์มือถือก็เป็นการสื่อสารกันได้ ทั้งนี้การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตในยุคโลกาภิวัตน์จึงกลายเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสภาพสังคมในปัจจุบันทุกระดับเป็นอย่างมาก

อินเทอร์เน็ตได้แทรกซึมเข้าไปทุกภาคส่วนของสังคม และเข้ามามีส่วนสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนไทยเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ในยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม) จากเดิมอินเทอร์เน็ตเป็นเพียงแหล่งข้อมูลสำหรับนักวิชาการและนักวิจัยด้านคอมพิวเตอร์ แต่ในยุคที่โลกมีการพัฒนาอินเทอร์เน็ตได้ขยายการใช้ประโยชน์ไปสู่คนในวงการอื่นๆ เพิ่มขึ้น อาจกล่าวได้ว่า ปัจจุบันไม่มีข้อมูลใดที่ไม่สามารถหาได้จากอินเทอร์เน็ต จากการที่อินเทอร์เน็ตเป็นที่ยอมรับว่ามีประโยชน์มหาศาล รัฐบาลได้พยายามส่งเสริมให้เกิดการใช้อินเทอร์เน็ตในหมู่ประชาชนทั่วไปเพิ่มขึ้น กล่าวคือ เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ โทรศัพท์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2558 :12) โดยใช้เป็นเครื่องมือในการลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศ เนื่องจากไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มีรายได้มากหรือผู้ที่มีรายได้น้อยมีสิทธิที่จะเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศได้อย่างเท่าเทียมกัน เนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีราคาถูก มีข้อมูลอยู่มากมาย และไม่จำกัดเวลาในการเข้าถึงข่าวสาร กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2547 :1) อินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทการดำเนินชีวิตของประชากรส่วนใหญ่ โดยศึกษาจากสถิติการใช้อินเทอร์เน็ตของคนไทย การใช้อินเทอร์เน็ตของคนไทยเพิ่มสูงขึ้นเป็น 26 ล้านคน แต่เป็นการใช้เพื่อการอ่านหาความรู้เพียง

ร้อยละ 31.7 และอัตราการอ่านหนังสือของคนไทยอยู่ที่ร้อยละ 81.8 โดยอ่านเฉลี่ยวันละ 37 นาที แต่กลุ่มประชากรวัยสูงอายุยังมีอัตราการอ่านต่ำคือประมาณร้อยละ 57.8 จินางค์กูร์ โรจนนันต์ (2560 :35)

อินเทอร์เน็ตทางสถิติโลก ซึ่ง Internet World Stats เป็นเว็บไซต์นานาชาติที่มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตทั่วโลกสถิติประชากรสถิติสื่อสังคมและข้อมูลการวิจัยตลาดอินเทอร์เน็ตสำหรับกว่า 243 ประเทศและภูมิภาคทั่วโลก Internet World Stats เป็นแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับสถิติประเทศและภูมิภาคการวิจัยตลาดออนไลน์ในประเทศสถิติทางอินเทอร์เน็ต ล่าสุดข้อมูลการท่องโลกของอินเทอร์เน็ตมีสถิติประชากรโลกที่ได้เข้าใช้อินเทอร์เน็ตในเรื่องของโทรคมนาคมและมีสถิติการใช้เฟสบุ๊ก (facebook) กันมากในทุกๆประเทศ การใช้อินเทอร์เน็ตของโลกและสถิติประชากรเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2017 ประชากรปี 2560 มี 7,519,028,970 คน มีใช้อินเทอร์เน็ต 3,885,567,619 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 % อัตราการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2000-2017 คิดเป็นร้อยละ 976.4% Esar, E (2013 :1-2)

อินเทอร์เน็ตนอกจากจะมีประโยชน์ในด้านการศึกษาแล้วยังมีโทษเช่นกัน อย่างเช่นกรณีการถูกหลอกลวงจากบุคคลแปลกหน้าที่สนทนากันผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งนางสาวริติมา หมีปาน หัวหน้าศูนย์ข้อมูลคนหายเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ มูลนิธิกระจกเงา กล่าวว่า สถิติที่ศูนย์ได้รับแจ้งถึงคนหายผ่านทางโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต เฉลี่ยวันละ 10 – 15 ราย โดย 80 เปอร์เซ็นต์สามารถติดตามกลับมาได้ และอีก 1 เปอร์เซ็นต์ที่ติดตามแล้วพบว่าเสียชีวิตและคนที่หายส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงในช่วงอายุ 11 – 15 ปี ทั้งหายออกจากบ้านด้วยความสมัครใจ และถูกล่อลวงผ่านการแชททางอินเทอร์เน็ต เฟสบุ๊ก (facebook) ข้อความ (SMS) ซึ่งกำลังได้รับความสนใจในหมู่เด็ก เพราะสามารถแชทได้โต๊ะในห้องเรียนได้ และวิธีการดังกล่าวเคยมีกรณีที่เด็กถูกล่อลวงหายตัวไป ดังที่นายอิทธิพล ปรีดีประสงค์ อาจารย์จากสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ศึกษาวิจัยเรื่อง Girl in Cyberspace : Opportunities and Risk (เด็กผู้หญิงในโลกออนไลน์ : โอกาสและความเสี่ยง) ของเด็กไทยอายุตั้งแต่ 10 -18 ปี พบเด็กผู้หญิงมีโอกาสถูกล่อลวงจากการสนทนาออนไลน์ ผ่านโปรแกรมต่างๆ โดยเฉพาะ MSN ซึ่งการให้ข้อมูลส่วนตัวเป็นต้นเหตุของการถูกล่อลวง ซึ่งจากการศึกษาของมูลนิธิกระจกเงา ระบุว่าในปี 2552 มีตัวเลขของเด็กผู้หญิงที่สูญหายไปถึง 37 คนและพบว่าส่วนใหญ่เต็มใจไปกับผู้ที่พบปะในสังคมออนไลน์ อิทธิพล ปรีดีประสงค์ (2555 :ไม่ปรากฏเลขหน้า)

ด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยจึงได้เลือกที่จะทำการวิจัยเชิงผสมผสานวิธีในเรื่องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม ซึ่งเรื่องที่ทำการศึกษาได้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ในยุทธศาสตร์ที่ 8 ว่าด้วยเรื่องการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านการสื่อสารอย่างรวดเร็วจะนำสังคมไปสู่สังคมดิจิทัลมากขึ้น ส่งผลต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งสามารถทำได้บนฐานของนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม

1.3 ประโยชน์การทำวิจัย

1.3.1 ทราบถึงพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม

1.3.2 ทราบถึงทิศทางในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านสถานที่

สถานที่ในการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม

1.4.2 ขอบเขตระยะเวลา

ระหว่างวันที่ 23 สิงหาคม 2560 ถึงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2560

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและผลการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม ครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะกำหนดหัวข้อในการศึกษาดังนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต
- 2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์
- 2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับกฎหมายของอินเทอร์เน็ต
- 2.4 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
- 2.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12
- 2.6 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับไทยแลนด์ 4.0
- 2.7 ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

2.1.1 ความหมายของอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีผู้ให้ความหมายของการใช้อินเทอร์เน็ต ไว้ดังนี้

พุทธรักษ์ มุลเมือง (2558 :3) ได้ให้ความหมายของอินเทอร์เน็ตไว้ว่าอินเทอร์เน็ต (Internet) นั้นย่อมาจากคำว่า “International network” หรือ “Inter Connection network” ซึ่งหมายถึง เครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลกเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อให้เกิดการสื่อสาร และการแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมกัน โดยอาศัยตัวเชื่อมเครือข่ายภายใต้มาตรฐานการเชื่อมโยงเดียวกัน นั่นก็คือ TCP/IP Protocol ซึ่งเป็นข้อกำหนดวิธีการติดต่อสื่อสารระหว่างคอมพิวเตอร์ในระบบเครือข่าย ซึ่งโปรโตคอลนี้จะช่วยให้คอมพิวเตอร์ที่มีฮาร์ดแวร์ที่แตกต่างกันสามารถติดต่อถึงกันได้

วิทยา เรื่องพรวิสุทธิ์ (2539 :60) ได้ให้ความหมายของอินเทอร์เน็ตไว้ว่าอินเทอร์เน็ต คือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก ด้วยระบบสื่อสารแบบทีซีพี ไอพี เครือข่ายที่เป็นสมาชิกของอินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายซึ่งกระจายอยู่ในประเทศต่างๆ เกือบทั่วโลก โดยการเชื่อมโยง

ระหว่างเครือข่ายหรือ Network จำนวนมหาศาลทั่วโลกเข้าด้วยกันภายใต้หลักเกณฑ์มาตรฐานเดียวกัน ซึ่งจะทำให้ผู้คนสามารถเชื่อมต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลถึงกันได้สะดวก รวดเร็ว ไม่ว่าจะข้อมูลเหล่านั้นจะอยู่ในรูปแบบใด อาจจะเป็นตัวอักษร ข้อความหรือเสียง และประโยชน์เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการสื่อสารข้อมูล

สมใจ บุญศิริ (2538 :3-4) ได้ให้ความหมายของอินเทอร์เน็ตไว้ว่า อินเทอร์เน็ต คือ การเชื่อมโยงระหว่างระบบเครือข่ายจำนวนมหาศาลทั่วโลกเข้าด้วยกัน สามารถติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลถึงกันได้โดยสะดวก รวดเร็ว ไม่ว่าจะข้อมูลนั้นจะอยู่ในรูปแบบใด อาจเป็นตัวอักษรหรือข้อความภาพ เสียง ดังนั้น ระยะทางจึงไม่เป็นปัญหาในการติดต่อสื่อสารของมนุษย์อีกต่อไป

दानันท์ มะลิตอง (2543 :321) ได้ให้ความหมายของอินเทอร์เน็ตไว้ว่า อินเทอร์เน็ตคือระบบของการเชื่อมโยงเครือข่ายงานคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ ครอบคลุมไปทั่วโลก เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการการสื่อสารข้อมูล เช่น การถ่ายโอนแฟ้มไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นวิธีการเชื่อมโยงเครือข่ายงานคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่ให้ขยายออกไปอย่างกว้างขวางเพื่อการเข้าถึงของแต่ละระบบ

กล่าวโดยสรุป อินเทอร์เน็ตมีความหมายเกี่ยวข้องกับระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายงานคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่ครอบคลุมไปทั่วโลกโดยกฎเกณฑ์มาตรฐานเดียวกัน เพื่อสนองความสนใจ และความต้องการของผู้ใช้ทุกกลุ่ม และสามารถทำให้คนจำนวนมากสื่อสารข้อมูลทั้งในรูปแบบตัวอักษร ข้อความ ภาพและเสียงได้อย่างสะดวกสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทุกสาขา โดยเฉพาะการนำมาใช้ประโยชน์ทางการศึกษา

2.1.2 การใช้บริการอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีผู้แบ่งประเภทของการใช้บริการอินเทอร์เน็ต ไว้ดังนี้

สมใจ บุญศิริ (2538 :103 - 106) บริการในอินเทอร์เน็ตมีอยู่หลายประเภท สามารถใช้ประโยชน์ได้ตามความต้องการของผู้ใช้ ดังต่อไปนี้

1. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail: E-mail) เป็นการบริการส่งจดหมายหรือข้อความที่ส่งถึงกันผ่านทางคอมพิวเตอร์ เป็นการแลกเปลี่ยนข้อความสามารถอ่านเขียน ตอบ ลบทิ้ง รับส่งได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว หรือเก็บจดหมายไว้ในรูปแบบของแฟ้มข้อมูล โดยมีขั้นตอนคล้ายจดหมายที่ส่งทางไปรษณีย์ ด้วยเหตุนี้จึงมีส่วนสำคัญมากที่ทำให้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว

2. เวิลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web: www) เป็นการค้นหาข้อมูลในรูปแบบต่างๆ ที่เชื่อมโยงถึงกันและครอบคลุมกันอย่างกว้างขวาง ซึ่งผู้ใช้สามารถค้นหาข้อมูลที่ให้บริการจาก

เว็บเซิร์ฟเวอร์ (Web Server) มีทั้งการผนวกรูปภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหวที่นำเสนอให้ผู้ที่ต้องการเรียกดู เรียกใช้ ปัจจุบันเป็นบริการข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตที่นิยมอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นในด้านธุรกิจ การค้า อุตสาหกรรม องค์กรภาครัฐและเอกชน นับเป็นการบริการที่แพร่หลาย และขยายตัวเร็วที่สุดบนอินเทอร์เน็ต

3. การสนทนาออนไลน์ (Chat Online) ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในระบบสองทางในเวลาเดียวกันแบบออนไลน์ (Online) เป็นการสนทนาโดยการพิมพ์ข้อความจากแป้นพิมพ์แทนการใช้เสียง นั่นก็คือ ผู้ส่งและผู้รับโต้ตอบกันทางตัวอักษรบนจอคอมพิวเตอร์ ปัจจุบันโปรแกรมประเภทนี้ได้รับการพัฒนาให้ติดต่อผู้คุยกันด้วยเสียงผ่านทางไมโครโฟน และลำโพงในเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยมีคุณภาพใกล้เคียงกับโทรศัพท์ จึงได้รับความนิยมอย่างสูง รวมทั้งประหยัดค่าใช้จ่ายอีกด้วย

4. การแลกเปลี่ยนข่าวสาร (Usenet) ในยุคแรกๆของอินเทอร์เน็ต มีผู้ใช้บริการ Usenet อย่างแพร่หลาย เพราะเป็นแหล่งข้อมูลให้สืบค้นขนาดใหญ่ สามารถส่งคำถามเข้าไปตอบคำถามแสดงความคิดเห็นระหว่างผู้ใช้ที่สนใจในเรื่องต่างๆ ทำให้เกิดสังคมของการแลกเปลี่ยนข่าวสารที่ดี แต่ในปัจจุบันมีการใช้งาน Usenet น้อยลง เพราะผู้ใช้นั้นไปใช้เว็บบอร์ดซึ่งเข้าถึงได้ง่าย และเป็นที่ แพร่หลาย

5. การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล (File Transfer Protocol : FTP) การคัดลอกไฟล์ หรือการโอนย้ายข้อมูลจากระบบหนึ่งมายังระบบหนึ่งผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยมีมาตรฐานการเชื่อมโยงเครือข่ายที่เรียกว่า FTP ซึ่งเป็นระบบที่ใช้กันบนเครือข่ายที่เชื่อมโยงกันตามมาตรฐาน TCP/IP ซึ่งสามารถถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลต่างๆ เช่น โปรแกรมข้อความ รูปภาพ เสียงหรือแฟ้มข้อมูล

6. การเข้าใช้เครื่องระยะไกล (Telnet) การที่ผู้ใช้สามารถติดต่อกับเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่อยู่ห่างไกล เพื่อใช้บริการบนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในที่ต่างๆ ทั่วทุกมุมโลก เสมือนอยู่หน้าเครื่องคอมพิวเตอร์ของตนเอง แล้วเรียกใช้คำสั่งที่ใช้ในการติดต่อกับเครื่องระยะไกลผ่านทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์เท่านั้น

7. อาร์คี (Archie) ข้อมูลที่อยู่บนเครื่องคอมพิวเตอร์เฉพาะเครื่องที่มีการอนุญาตให้ถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลได้ โดยอาร์คีจะหาแฟ้มข้อมูลที่ต้องการจากฐานข้อมูลต่างๆทั่วโลก และให้รายละเอียดแหล่งที่เก็บข้อมูลที่ตรงกับความต้องการ

8. โกเฟอร์ (Gopher) เป็นโปรแกรมประยุกต์ รวมถึงเป็นระบบซอฟต์แวร์ด้วย ลักษณะเป็นเมนู ผู้ใช้สามารถเลือกทรัพยากรจากเมนูโดยไม่ต้องป้อนคำสั่ง ทำให้ง่ายต่อการใช้งาน และยังเพิ่มเติมคำอธิบายย่อๆ ลงไปในเมนูรายการแต่ละหัวข้อได้ด้วย ระบบฐานข้อมูลของโกเฟอร์จะกระจายอยู่ตามเซิร์ฟเวอร์ต่างๆ และเชื่อมต่อถึงกัน ดังนั้น การเลือกหัวข้อในเมนูเพื่อค้นหาข้อมูลจึงมี ลักษณะเป็นลำดับ

9. เวส (Wais) เป็นการบริการค้นหาข้อมูลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้าไว้ด้วยกันเป็นการค้นหาข้อมูลอีกวิธีหนึ่งสามารถเข้าถึงข้อมูลจำนวนมาก โดยระบุฐานข้อมูลที่ต้องการค้นหา เวสจะค้นคำทุกคำในทุกบทความจากฐานข้อมูลทั้งหมดที่ผู้ใช้ระบุ และแสดงผลข้อมูลเป็นรายการโดยจัดหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องไว้เป็นอันดับแรก

บริการบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก คือ เวิลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web : WWW) ทั้งนี้เพราะผู้ใช้สามารถใช้บริการของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้เกือบครบทุกบริการ อีกทั้งยังเป็นบริการที่ใช้งานง่าย สะดวก รวดเร็ว เนื่องจากเป็นข้อมูลที่เชื่อมโยงทั้งหมดเข้าไว้ด้วยกัน

กล่าวโดยสรุป ประเภทของการใช้งานอินเทอร์เน็ตแบ่งออกเป็น 9 ประเภท คือ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เวิลด์ไวด์เว็บ การสนทนาออนไลน์ การแลกเปลี่ยนข่าวสาร การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล การเข้าใช้เครื่องระยะไกล อาร์คิ โทเฟอร์ เวส จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ประเภทของอินเทอร์เน็ตที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ เวิลด์ไวด์เว็บ (World Wide Wed : WWW)

2.1.3 อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบความเป็นมาของการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ดังต่อไปนี้

ประชิด อินทกนก (2555 :92) ได้อธิบายว่า ในปีพ.ศ. 2535 มีการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเต็มรูปแบบตลอด 24 ชั่วโมง ในประเทศไทยเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกจากการสื่อสารแห่งประเทศไทย เพื่อเชื่อมเข้าสู่อินเทอร์เน็ตที่เป็นศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์หรือ(Internet Service Provider) โดยมีความเร็วของอินเทอร์เน็ตอยู่ที่ 9,600 บิตต่อวินาที

ในปีพ.ศ. 2536 มีการก่อตั้งเครือข่ายคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย โดยหน่วยงานที่ใช้งานแบบออนไลน์ 6 หน่วยงาน คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และใช้งานเฉพาะไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์อีกหลายหน่วยงาน โดยมีชื่อว่า เครือข่ายนักวิชาการและนักวิจัยทางสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย (Thai Social Scientific Academic and Research Network) ภายใต้การดำเนินการของคณะทำงาน ประกอบด้วยผู้แทนซึ่งแต่งตั้งโดยอธิการบดีของทุกหน่วยงานที่เข้าร่วมเครือข่าย ส่วนศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติทำหน้าที่จ้างบุคลากรที่ชำนาญ โดยเฉพาะมาทำการบริหารเครือข่ายให้มีประสิทธิภาพระดับมาตรฐานสากล ตอบสนองความต้องการของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมเครือข่ายทุกแห่งทั้งสถาบันอุดมศึกษาของภาครัฐและเอกชน

ในปีพ.ศ. 2537 ประเทศไทยมีเครือข่ายทั้งสิ้น 35 เครือข่าย ซึ่งจัดได้ว่าประเทศไทยเป็นเครือข่ายที่มีเครือข่ายใหญ่เป็นอันดับที่ 6 ในย่านเอเชียแปซิฟิก รองจากออสเตรเลีย ญี่ปุ่น ไต้หวัน เกาหลี นิวซีแลนด์ นับว่าเป็นการขยายตัวที่เร็วมาก ทำให้ประเทศไทยได้รับการยอมรับว่าเป็นประเทศที่มีการเปิดบริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและประสบความสำเร็จอย่างมาก ซึ่งรัฐบาลได้อนุญาตให้องค์กรเอกชนจัดตั้งศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ (Internet Service Provider) อินเทอร์เน็ตได้เติบโต และขยายขอบเขตอย่างกว้างขวาง มีการจัดตั้งศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตในเชิงพาณิชย์ทั้งในสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัย โรงเรียน หน่วยงานราชการและหน่วยงานเอกชน

ในปัจจุบันพบว่า การติดต่อสื่อสารระหว่างคอมพิวเตอร์ในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตควบคู่กับ Broadband ความเร็วสูงกลายเป็นพื้นฐานของสังคมยุคใหม่ในหลาย ๆ ประเทศ มีโปรแกรมใหม่ ๆ เกิดขึ้นทุกวันและบางโปรแกรมได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตซึ่งมีการใช้งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ อย่างแพร่หลายในทุกระดับ จากการใช้งานระหว่างประเทศ การใช้งานในระดับประเทศ ระดับเครือข่ายการศึกษา รวมถึงเครือข่ายสำหรับธุรกิจและส่วนบุคคล นอกจากนี้อินเทอร์เน็ตยังสามารถใช้งานเคลื่อนที่ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีแนวโน้มว่าจะสามารถพัฒนาศักยภาพของระบบเครือข่ายให้มีผู้ใช้งานเพิ่มอีกหลายพันล้านคนทั่วโลก

กล่าวโดยสรุป อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยมีการใช้งานอย่างเต็มรูปแบบตลอด 24 ชั่วโมงเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2535 ซึ่งจัดได้ว่าเป็นประเทศที่มีเครือข่ายใหญ่เป็นอันดับ 6 ในย่านเอเชียแปซิฟิก มีการขยายขอบข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างรวดเร็ว ทำให้ประเทศไทยได้รับการยอมรับว่าเป็นประเทศที่มีการเปิดบริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก มีการจัดตั้งศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตในเชิงพาณิชย์ทั้งในสถาบันศึกษา มหาวิทยาลัย โรงเรียน หน่วยงานราชการรวมถึงหน่วยงานเอกชน

2.1.4 พฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีผู้ให้ความหมายของพฤติกรรม ดังต่อไปนี้

ประยูทธ ไทยธานี (2554 :1 - 3) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า พฤติกรรม (Behavior) “พฤติกรรมมนุษย์” (Human Behavior) หมายถึงกิริยาอาการที่ได้มาภายหลังการกำเนิดจากการที่ได้ร่วมสังสรรค์กับเพื่อนมนุษย์ ซึ่งแตกต่างจากพฤติกรรมที่มีมาแต่กำเนิด พฤติกรรมมนุษย์ส่วนใหญ่จะประพฤติปฏิบัติตามแบบแผนของกฎระเบียบหรือวิธีการ ที่มีอยู่ในสังคมรวมทั้งวัฒนธรรมที่มีอยู่ในสังคมนั้น ๆ ซึ่งมนุษย์ย่อมเข้าใจในสถานภาพและบทบาทตามที่กลุ่มสังคมคาดหวัง

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2553 :14) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาหรือกิจกรรมทุกชนิดของสิ่งมีชีวิต จะสังเกตได้หรือไม่ได้ก็ตาม ประกอบด้วย พฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล ซึ่งทั้งสองสิ่งจะทำหน้าที่รวบรวม สะสม สั่งการ ทำให้มีคุณภาพ มีความเป็นระบบ มีการคาดการณ์ในอนาคต

ปณิธาน หล่อเลิศวิทย์ (2554 :2) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรม หรือการปฏิบัติใด ๆ ของปัจเจกบุคคล กระทำไปเพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง

ชนตติ สยนาพันธ์ (2555 :20) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า พฤติกรรมเป็น กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์อาจกระทำ อาจจะเป็นสิ่งสังเกตได้ และพฤติกรรมแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ พฤติกรรมด้านความรู้ พฤติกรรมด้านทัศนคติ และพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ

ไพฑูรย์ ศรีฟ้า (2555 :85-86) สรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง กิริยาอาการที่ แสดงออก หรือการปฏิบัติใด ๆ โดยการกระทำซึ่งมีทั้งพฤติกรรมภายนอก และพฤติกรรมภายใน เป็นไปโดยรู้สึกตัว และไม่รู้สึกรู้ตัว โดยทั่วไปแล้วพฤติกรรมอาจเป็นได้ทั้งสิ่งที่พึงประสงค์หรือไม่พึง ประสงค์ การใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักเรียนนั้น โดยทั่วไปนักเรียนเน้นการใช้งานอินเทอร์เน็ตในด้านที่ ใกล้ตัว หรือให้ความสำคัญในการใช้งานเป็นอันดับแรกเนื่องจากปัจจุบันนี้อินเทอร์เน็ตมีบทบาทที่ สำคัญต่อนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการใช้งานในด้านการเรียนหรือการดำเนินชีวิต ซึ่งสามารถแบ่ง ออกเป็นด้าน ต่าง ๆ ตามประเภทและวัตถุประสงค์ในการใช้งานได้ดังนี้

1. ด้านการศึกษา

การศึกษาบนอินเทอร์เน็ตจะช่วยเสริมสร้างคุณภาพทางด้าน การศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้สื่อการสอนทางไกล ในปัจจุบันมีการจัดทำอย่างเป็นหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงทะเบียนเรียนและลงทะเบียนชำระเงิน ส่งงาน ปรึกษากับผู้สอน การเรียนการสอน ของสถานศึกษาในประเทศไทยปัจจุบันมีการนำเอาเทคโนโลยีมาร่วมใช้ เช่น มีการสร้างโฮมเพจ รายวิชาเพื่อให้นักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาต่างๆ สามารถศึกษาได้ด้วยตนเองเสริมจากการเรียนใน ห้องเรียน ในส่วนการเรียนการสอนของสถานศึกษาต่างประเทศบางแห่งมีการเรียนการสอนด้วยระบบ ห้องเรียนเสมือนจริง (Virtual classroom) หรือ (Internet based Instruction) อาจารย์และ นักศึกษาไม่ต้องมาเรียนในห้องเรียนจริง แต่ใช้การประชุมทางไกลทางอินเทอร์เน็ตในการเรียน การสอนแทน สามารถใช้เป็นแหล่งค้นคว้าหาข้อมูล ไม่ว่าจะ เป็นข้อมูลทางวิชาการ ข้อมูลด้านการศึกษา นักศึกษาในมหาวิทยาลัย สามารถใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อหาข้อมูลที่ ต้องการ ไม่ว่าจะข้อมูลนั้นจะอยู่ในรูปแบบใด ก็ตาม เช่น ข้อความ ภาพ เสียงและภาพเคลื่อนไหวต่าง ๆ เป็นต้น

2. ด้านการติดต่อสื่อสาร

ไพรัตน์ สุนทรวิทย์ (253 :74) การติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต เป็นรูปแบบที่ได้รับการนิยมสูงสุด โดยใช้ข้อความที่เป็นตัวอักษร ได้แก่ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) เป็นการสื่อสารที่รวดเร็ว ไร้พรมแดน ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากนัก ดังนั้นการใช้งานด้านอีเมลล์ ถือเป็น การติดต่อสื่อสารที่เป็นที่นิยมอย่างหนึ่งบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทั้งหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ใช้อีเมลล์ในการติดต่อสื่อสาร ติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว รูปแบบการติดต่อสื่อสารที่เป็นที่นิยมอีกอย่างหนึ่งคือห้องสนทนา (Chat room) เป็นการคุยตอบโต้กันเวลานั้น การสนทนาแบบนี้มีข้อดีคือ ได้รับความเพลิดเพลิน ส่วนการติดต่อสื่อสารด้วยภาพและเสียง ได้แก่ การโทรศัพท์ทางไกลด้วยอินเทอร์เน็ตไม่ค่อยได้รับความนิยมมากนัก นอกจากนี้ยังมีซอฟต์แวร์สำหรับการสื่อสารด้วยภาพและเสียงผ่านอินเทอร์เน็ต ผู้ใช้งานต้องมีอุปกรณ์เพิ่มเติม เช่น ไมโครโฟน การ์ดเสียง กล้องวิดีโอ เพราะการติดต่อด้วยภาพและเสียงนั้นมีการใช้งานที่ซับซ้อน จึงจะสามารถคุยผ่านแบบเห็นหน้ากันได้ นอกจากนี้แล้วยังสามารถไปประยุกต์กับการประชุมทางไกลทางอินเทอร์เน็ต สถานศึกษาหลายแห่งได้มีการนำเอารูปแบบการสื่อสารแบบนี้มาใช้ อาจารย์สามารถบรรยายพร้อมนำเสนอข้อมูลและภาพประกอบ รวมทั้งนักศึกษาสามารถอภิปรายและตอบข้อซักถาม อนาคตการเรียนการสอนประเภทนี้จะได้รับความนิยมสูงเพราะทำให้เกิดความเท่าเทียมในการศึกษามากยิ่งขึ้น

3. ด้านความบันเทิง

สมชาย นาประเสริฐชัย (2553 :84 - 85) การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงถือเป็นกิจกรรมอีกประเภทหนึ่งบนอินเทอร์เน็ตที่เป็นที่นิยมของทุกเพศ ทุกวัย ถือเป็น การรับข้อมูลข่าวสารด้านความบันเทิงในการพักผ่อนหย่อนใจ เช่นการค้นหาวารสาร หนังสือพิมพ์ ภาพ และข่าวสารอื่น ๆ การเล่นเกมออนไลน์ ฟังวิทยุหรือดูการถ่ายทอดสดผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เรียกใช้ข้อมูล (Download) เพลง ภาพยนตร์ รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านความบันเทิงนั้นไปยังผู้ที่มีความสนใจเช่นเดียวกัน ซึ่งความบันเทิงจะทำให้ผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถเข้าใช้งานได้ง่าย และมีความสนใจในการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าด้านอื่น ๆ เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ทุกคนสามารถเข้าไปใช้งานได้ง่ายและสามารถหาข้อมูลด้านความบันเทิงนั้นได้ง่ายเช่นกัน

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตสามารถจำแนกแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ตามประเภทและวัตถุประสงค์ในการใช้งานได้ดังนี้ ด้านการศึกษา คือ การใช้สื่อในการสอนทางไกล การลงทะเบียนเรียน ส่งงาน ด้านการติดต่อสื่อสาร คือ การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การสนทนาผ่านห้องแชท การประชุมทางไกล ด้านความบันเทิง คือ การเล่นเกมออนไลน์ ดูภาพยนตร์ ฟังเพลง เป็นต้น

2.1.5 ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต ดังต่อไปนี้

กรภัทร สุทธิตารา; สัจจะ จรัสรุ่งรวีร (2553 :6-11) ในโลกปัจจุบันนี้เป็นยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ และผู้ศึกษาให้ความสำคัญต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต นับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญในการค้นหาหาข้อมูลและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนและการรับรู้ข่าวสาร ความบันเทิง และอื่น ๆ อีกมากมาย อินเทอร์เน็ตจึงเป็นสิ่งที่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งาน เพื่อให้ได้เรียนรู้และค้นหาสารสนเทศในอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง เมื่อมีรูปแบบการใช้งานที่หลากหลายของอินเทอร์เน็ตแล้ว ปัญหาในการใช้งานคือสิ่งที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ใช้งานได้ง่ายเนื่องจากเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยปัญหาต่าง ๆ นั้นแยกออกเป็นด้านได้ดังนี้

1. ปัญหาของการค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

ในการค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตมีหลากหลายวิธี เพราะอินเทอร์เน็ตถูกพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ทำให้การค้นหาในรูปแบบที่ไม่จำกัด และถ้ามีการพัฒนามากขึ้นเท่าไรก็มักจะพบกับปัญหาต่าง ๆ ในการค้นหาข้อมูล ได้แก่

1.1 ขาดการวางแผนในการการค้นหาข้อมูล ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของบางกลุ่มที่ใช้ อาจไม่ได้ข้อมูลที่ต้องการและเป็นการสิ้นเปลือง เพราะการท่องอินเทอร์เน็ตทำให้พบเว็บไซต์ที่หลากหลาย และอาจได้แนวความคิดหรือความรู้ใหม่

1.2 ผลการค้นหาที่มีการเปลี่ยนแปลง เช่น เว็บไซต์มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเนื้อหาหรือการย้ายเว็บไซต์ ทำให้ข้อมูลที่ได้จากการค้นหานั้นไม่ทันสมัยหรือไม่ตรงตามการค้นหา

1.3 ข้อมูลที่ได้จากการค้นหาไม่ตรงกับความต้องการ เช่น ข้อมูลมากเกินไป หรือการค้นหาไม่ชัดเจนทำให้ได้ผลลัพธ์มากไป หรือการที่ได้อ่านผลลัพธ์ในลำดับแรก ๆ อาจทำให้พลาดโอกาสในการค้นหาเว็บไซต์ที่ต้องการในลำดับต่อไป

2. ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้อินเทอร์เน็ต

จากการใช้งานอินเทอร์เน็ตในปัจจุบันที่มีความหลากหลายในด้านต่าง ๆ นั้น ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ใช้งานในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ทำให้เกิดอาชญากรรม อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางในการก่ออาชญากรรมได้ โจรผู้ร้ายหรือผู้ไม่หวังดีอาจใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด เช่น การล่อลวงจากการพูดคุยผ่านทางอินเทอร์เน็ต และนำไปสู่การหลอกลวงให้เสียทรัพย์ การทำร้ายร่างกายหรือคดีทางเพศ

2.2 ทำให้ความสัมพันธ์ของมนุษย์เสื่อมถอย การใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโปรแกรมพูดคุยต่าง ๆ ทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยไม่ต้องเห็นตัว หรือการใช้งานคอมพิวเตอร์หรือแม้แต่การเล่นเกมออนไลน์มีลักษณะการใช้งานเพียงคนเดียว ทำให้ความสัมพันธ์กับผู้อื่นลดลง ผลกระทบนี้ทำให้มีความเชื่อว่ามนุษย์สัมพันธ์ของบุคคลจะน้อยลง สังคมใหม่จะเป็นสังคมที่ไม่ต้องพึ่งพากัน

2.3 ทำให้เกิดการแพร่วัฒนธรรม และกระจายข่าวสารที่ไม่เหมาะสมอย่างรวดเร็วเนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีด้านการสื่อสารที่ไร้ขอบเขต ทุกคนสามารถเข้าถึง และใช้งานได้อย่างสะดวก การนำมาใช้ในทางใดจึงขึ้นอยู่กับผู้ใช้ จริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องสำคัญ ดังเช่นการใช้งานอินเทอร์เน็ตมีผู้สร้างโฮมเพจหรือสร้างข้อมูลข่าวสารในเรื่องภาพที่ไม่เหมาะสม เช่น ภาพอนาจาร หรือภาพที่ทำให้ผู้อื่นเสียหาย การดำเนินการเช่นนี้ย่อมขึ้นอยู่กับจริยธรรมของผู้ดำเนินการ นอกจากนี้ยังมีการปลอมแปลงระบบจดหมาย เพื่อส่งจดหมายถึงผู้อื่นโดยมีเจตนากระจายข่าวที่เป็นเท็จ จริยธรรมการใช้งานเครือข่ายเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องปลูกฝังอย่างมาก

กล่าวโดยสรุป ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตสามารถแยกออกเป็นด้านได้ดังนี้

1. ปัญหาของการค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต คือ การขาดการวางแผนในการค้นหาข้อมูล ผลการค้นหาจะมีการเปลี่ยนแปลง ข้อมูลที่ได้ไม่ตรงกับความต้องการ 2. ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้อินเทอร์เน็ต คือ ทำให้เกิดอาชญากรรม ทำให้ความสัมพันธ์ของมนุษย์เสื่อมถอย ทำให้เกิดการแพร่วัฒนธรรม และการกระจายข่าวสารที่ไม่เหมาะสม

2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

2.2.1 ความหมายของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีผู้ให้ความหมายของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ไว้ดังนี้

Halder, D., & Jaishankar, K., 2011 อ้างถึงใน วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2560 :1) ได้ให้ความหมายของอาชญากรรมว่า อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ คือความผิดที่กระทำขึ้นต่อปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มของปัจเจกบุคคล ด้วยเหตุจงใจทางอาญา ที่เจตนาทำให้เหยื่อเสื่อมเสียชื่อเสียง หรือทำร้ายร่างกายหรือจิตใจของเหยื่อโดยตรงหรือทางอ้อม โดยใช้เครือข่ายโทรคมนาคมสมัยใหม่ อาทิ อินเทอร์เน็ต (ห้องแชท อีเมล กระดานประกาศ กลุ่มข่าว) และโทรศัพท์เคลื่อนที่ (เอสเอ็มเอส/เอ็มเอ็มเอส) อาชญากรรมเช่นนี้อาจคุกคามความมั่นคง และสถานะทางการคลังของรัฐ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัับอาชญากรรมชนิดนี้ได้กลายมาเป็นปัญหาสำคัญ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการเจาะ

ระบบเครือข่าย การละเมิดลิขสิทธิ์ สื่อลามกอนาจารเด็ก และการล่อลวงเด็ก นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องความเป็นส่วนตัวเมื่อสารสนเทศที่เป็นความลับถูกสกัดกั้นหรือถูกเปิดเผยโดยทางกฎหมายหรือไม่ก็ตาม

บัณฑิต อาณาจักรานนท์ (2556 :1) ได้อธิบายว่า อาชญากรรมคอมพิวเตอร์หรืออาชญากรรมไซเบอร์ หมายถึง การกระทำผิดทางอาญาในระบบคอมพิวเตอร์หรือการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อกระทำผิดทางอาญา เช่น ทำลาย เปลี่ยนแปลง หรือขโมยข้อมูลต่าง ๆ เป็นต้น ระบบคอมพิวเตอร์ในที่นี้ หมายรวมถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่เชื่อมกับระบบดังกล่าวด้วย สำหรับอาชญากรรมในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เช่น อินเทอร์เน็ต อาจเรียกได้อีกอย่างหนึ่ง คือ Cybercrime อาชญากรรมที่ก่ออาชญากรรมประเภทนี้ มักถูกเรียกว่า แครกเกอร์

ชลทิศ มานะกิจ (2555 :4) ได้อธิบายว่า อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ หมายถึง ผู้กระทำความผิดกฎหมายโดยใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือสำคัญในการก่ออาชญากรรมและกระทำความผิดนั้น

เตชิต เกียรติขจรยิ่ง (2557 :2) ได้อธิบายว่า อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ หมายถึง การกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ อันทำให้เหยื่อได้รับความเสียหาย และผู้กระทำได้รับผลประโยชน์ตอบแทน

ณภัทร แชนน้อย (2551 :3) ได้อธิบายว่า อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ หมายถึง การกระทำผิดกฎหมายใด ๆ ซึ่งใช้เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือ และในการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่เพื่อนำผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีต้องใช้ความรู้ทางเทคโนโลยีเช่นเดียวกัน

กล่าวโดยสรุป อาชญากรรมคอมพิวเตอร์คือการกระทำผิดทางกฎหมายอาญาในระบบคอมพิวเตอร์หรือการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อกระทำผิดทางกฎหมายอาญา การกระทำผิดนั้นสามารถทำได้ต่อปัจเจกบุคคลและกลุ่มปัจเจกบุคคล โดยถ้ามีการกระทำผิดเกิดขึ้นแล้วจะกลายเป็นปัญหาที่สำคัญในเวลาต่อไป

2.2.2 ประเภทของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีผู้แยกประเภทของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ไว้ดังนี้

กลุ่มพันธมิตรธุรกิจซอฟต์แวร์ (2550 :3) ได้แบ่งประเภทไว้ ดังนี้

1. อาชญากรมือใหม่หรือมือสมัครเล่น (Novice) เป็นพวกที่อยากทดลองความรู้และส่วนใหญ่จะไม่ใช่ว่าเป็นผู้ที่เป็นอาชญากรโดยนิสัย
2. อาชญากรพวกจิตวิปริต (Darngeed person) เป็นพวกผิดปกติ มีลักษณะนิสัยที่ชอบความรุนแรง

3. อาชญากรที่ร่วมมือกันกระทำความผิดในลักษณะขององค์กรใหญ่ ๆ (Organized Crime)
4. อาชญากรมืออาชีพ (Career Criminal)
5. อาชญากรหัวพัฒนา (Com Artist) เป็นพวกที่ชอบความก้าวหน้าทางคอมพิวเตอร์
6. อาชญากรบ้ำลัทธิ (Dreamer) จะกระทำความผิดเนื่องจากมีความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างรุนแรง
7. แคร็กเกอร์ (Cracker) คือบุคคลที่บุกรุกหรือรบกวนระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ห่างไกลด้วยเจตนาร้าย cracker เมื่อบุกรุกเข้าสู่ระบบ จะทำลายข้อมูลที่สำคัญทำให้ผู้ใช้ไม่สามารถใช้งานคอมพิวเตอร์ หรืออย่างน้อยทำให้เกิดปัญหาในระบบคอมพิวเตอร์ของเป้าหมาย โดยกระทำของ cracker มีเจตนามุ่งร้ายเป็นสำคัญ
8. แฮกเกอร์ (Hacker) หมายถึงผู้ที่มีความสนใจอย่างแรงกล้าในการทำงานอันลึกลับซับซ้อนของการทำงานของระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ใด ๆ ก็ตาม ส่วนมากแล้ว hacker จะเป็นโปรแกรมเมอร์ที่สามารถเข้าไปถึงข้อมูลในคอมพิวเตอร์โดยเจาะผ่านระบบรักษาความปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ได้
9. อาชญากรในรูปแบบเดิม ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด เช่น พยายามขโมยบัตร ATM และรหัสบัตรของผู้อื่น

กล่าวโดยสรุป อาชญากรรมคอมพิวเตอร์มีหลายประเภทแตกต่างกันออกไป ยกตัวอย่างเช่น แฮกเกอร์ (Hacker) คือโปรแกรมเมอร์ที่สามารถเข้าไปถึงข้อมูลในคอมพิวเตอร์โดยเจาะผ่านระบบ และรักษาความปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ได้ อีกรูปแบบหนึ่งคือ อาชญากรในรูปแบบเดิม ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด เช่น พยายามขโมยบัตร ATM และรหัสบัตรของผู้อื่น

2.2.3 รูปแบบของอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีผู้จำแนกรูปแบบของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ไว้ดังนี้

คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจร่างกฎหมายอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับประเภทของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังต่อไปนี้

1. การขโมยข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต รวมถึงการขโมยประโยชน์ในการลักลอบใช้บริการ
2. การปกปิดความผิดของตัวเอง โดยใช้ระบบการสื่อสาร

- โดยมิชอบ
3. การละเมิดลิขสิทธิ์ ปลอมแปลงรูปแบบ เลียนแบบระบบซอฟต์แวร์
 4. การเผยแพร่ภาพ เสียง ลามก อนาจาร และข้อมูลที่ไม่เหมาะสม
 5. การฟอกเงิน
 6. การก่อวินาศกรรมระบบคอมพิวเตอร์ เช่น ทำลายระบบสาธารณสุขโรค เช่น ระบบจ่ายน้ำ จ่ายไฟ จราจร
 7. การหลอกลวงให้ร่วมค้าขาย หรือ ลงทุนปลอม (การทำธุรกิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย)
 8. การลักลอบใช้ข้อมูลเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบ เช่น การขโมยรหัสบัตรเครดิต
 9. การใช้คอมพิวเตอร์ในการโอนบัญชีผู้อื่นเป็นของตัวเอง

กล่าวโดยสรุป รูปแบบของอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์จะเป็นรูปแบบของการกระทำความผิด โดยใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือหรือเป็นสื่อกลาง จะมีการปกปิดความผิดของตัวเอง โดยใช้ระบบการสื่อสาร การละเมิดลิขสิทธิ์ ปลอมแปลงรูปแบบหรือเลียนแบบระบบซอฟต์แวร์โดยมิชอบ การใช้คอมพิวเตอร์ในการโอนบัญชีผู้อื่นเป็นของตัวเอง

2.2.4 ลักษณะของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีผู้จำแนกลักษณะของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ไว้ดังนี้

ยุวดี เปี้ยกบุตร (2552 :12) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังต่อไปนี้

1. การเจาะระบบรักษาความปลอดภัยทางกายภาพ ได้แก่ ตัวอาคาร อุปกรณ์และสื่อต่าง ๆ
2. การเจาะเข้าไปในระบบสื่อสาร และการรักษาความปลอดภัยของซอฟต์แวร์ข้อมูลต่าง ๆ
3. เป็นการเจาะเข้าสู่ระบบรักษาความปลอดภัย ของระบบปฏิบัติการ (Operating System)
4. เป็นการเจาะผ่านระบบรักษาความปลอดภัยส่วนบุคคล โดยใช้อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางในการกระทำความผิด

กล่าวโดยสรุป ลักษณะของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ คือ เป็นการกระทำของผู้ไม่หวังดีที่เข้ามาเจาะระบบรักษาความปลอดภัย การเจาะเข้าไปในระบบสื่อสาร การเจาะเข้าสู่ระบบรักษาความปลอดภัยของระบบปฏิบัติการ ทำให้เกิดความเสียหายต่อองค์กรและผู้ที่ถูกกระทำ

2.2.5 ตัวอย่างอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีผู้ยกตัวอย่างของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ไว้ดังนี้

บัณฑิต อาณาจักรานนท์ (2556 :1-3) ได้เสนอตัวอย่างอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 Digital Equipment case

เดือนธันวาคม ค.ศ.1980 เครื่องข่ายของบริษัท Digital Equipment Corporation ประสบปัญหาการทำงาน เริ่มจากบริษัท U.S Leasing คนร้ายโทร.ปลอมเป็นพนักงานคอมพิวเตอร์ของบริษัท Digital Equipment ขอเข้าไปในระบบ(Access)โดยขอหมายเลขบัญชีผู้ใช้ (Account Number) และรหัสผ่าน (password) ต่อมามีการตรวจสอบ พบว่ามีการก่อวินาศกรรมทางคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์ถูกพิมพ์ข้อความหายบาย เครื่องพิมพ์ พิมพ์กระดาษเต็มห้อง และข้อมูลในไฟล์บริษัททั้งหมดถูกลบทิ้ง เช่น ข้อมูลลูกค้า สินค้าคงคลัง ใบเรียกเก็บเงิน

ตัวอย่างที่ 2 การทุจริตในธนาคารของเนเธอร์แลนด์

ผู้จัดการฝ่ายต่างประเทศ และผู้ช่วยผู้จัดการถูกจับในข้อหายักยอกเงินธนาคารถึง 65 ล้านเหรียญ ภายใน 2 ปี โดยการที่แก้ไขรหัสโอนเงินที่สามารถโอนเงินผ่านคอมพิวเตอร์ได้

ตัวอย่างที่ 3 แอบใช้ Account Internet ของผู้อื่น

การแอบใช้ Account Internet ของผู้อื่น ทำให้ผู้อื่นนั้นต้องจ่ายค่าชั่วโมงมากขึ้น หรือเสียเวลาชั่วโมงการใช้งาน (คล้ายกับการจูนโทรศัพท์มือถือของผู้อื่น) จากการสืบสวน บางรายทราบว่า ใครเป็นผู้ใช้ บางรายทราบเพียงหมายเลขโทรศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อ (จากCaller ID) และบางรายใช้หมายเลขโทรศัพท์เดียวกันกับ Account หลายราย

ตัวอย่างที่ 4 อาจารย์ในสถานศึกษา ถูกแอบขโมยข้อมูลตำราและข้อสอบ

อาจารย์ในสถานศึกษาแห่งหนึ่ง ได้ใช้เวลากว่า 3ปี เขียนตำราไว้รวม ๆ กว่า 1,000 ไฟล์ รวมทั้งข้อสอบ ข้อเฉลย และคะแนนสอบ เก็บไว้ในเครื่อง PC ของตนในห้องทำงาน

ส่วนตัว แต่เนื่องจากได้มีการต่อเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย แลน (Lan) ไว้ทั้งสถานศึกษา จึงทำให้บุคคลอื่นสามารถเข้ามาดึงข้อมูลในเครื่อง PC ทั้งหมดที่มีไปได้

2.2.6 ข้อดีและข้อเสียของอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีผู้กล่าวถึงข้อดีและข้อเสียของอินเทอร์เน็ต ไว้ดังนี้

อนุชิต ชื่นชมดี (2553 :38-39) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อดีข้อเสียของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังต่อไปนี้

1. ข้อดีของอินเทอร์เน็ต

1.1 สามารถหาข้อมูลที่ต้องการได้เร็วและค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการเดินทางไปหาข้อมูลเอง ทำให้มีโลกทัศน์ที่ไกลออกไป

1.2 เปรียบเสมือนห้องสมุดของโลกใช้ในการค้นคว้าข้อมูลในลักษณะต่าง ๆ เช่น งานวิจัย บทความ ความก้าวหน้าทางการแพทย์ ฯลฯ ได้จากแหล่งข้อมูลทั่วโลก ตลอด 24 ชั่วโมง

1.3 สามารถติดตามการเคลื่อนไหวของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อยู่ทั่วโลกได้อย่างรวดเร็วจากการรายงานข่าวของสำนักข่าวที่มีเว็บไซต์อยู่ รวมถึงการพยากรณ์อากาศของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

1.4 สามารถสนทนากับผู้อื่นที่อยู่ห่างไกลได้ทั้งในลักษณะการพิมพ์ข้อความโต้ตอบกันและการพูดคุย

1.5 สามารถเข้าร่วมกลุ่มอภิปราย หรือกลุ่มข่าวเพื่อแสดงความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันซึ่งเป็นการขยายวิสัยทัศน์นั้น ๆ

1.6 สามารถตีพิมพ์ข้อความต่าง ๆ ที่ต้องการประกาศ ให้ผู้อื่นทราบได้อย่างทั่วถึง

1.7 สามารถถ่ายโอน (Download) โปรแกรม เพิ่มข้อความ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหวและเสียงจากเว็บไซต์

1.8 ให้บริการด้านระบบ โปรแกรมขององค์กรต่างที่เป็น .NET

1.9 ให้บริการทางด้าน E ต่าง ๆ

2. ข้อเสียของอินเทอร์เน็ต

2.1 เป็นสื่อที่ควบคุมยาก

2.2 เป็นแหล่งอบายมุขในด้านต่าง ๆ

- 2.3 เป็นสื่อที่ไวรัสนัดและทำให้การเรียนรู้ตกต่ำลง
- 2.4 ในการควบคุมการใช้สื่อเป็นความยากลำบาก เป็นช่องทางของ
มิจฉาชีพที่มีการทำให้เยาวชนเสียนาคต
- 2.5 สื่อบางสื่อไม่เหมาะกับเยาวชน เช่น เป็นสื่อลามกอนาจาร
- 2.6 ใช้ในการหลอกลวง โดยการโฆษณาชวนเชื่อ
- 2.7 ทำให้เสียเวลาที่ควรจะได้ในองค์กร หากใช้ในทางที่ผิด
- 2.8 เป็นช่องทางนำไวรัส (Virus) เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์
(Computer)

กล่าวโดยสรุป การใช้อินเทอร์เน็ตในด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านความบันเทิง ด้านธุรกิจ พบว่ามีข้อดีข้อเสียแตกต่างกันไป ข้อดี เช่น สามารถค้นหาข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว สามารถติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ข้อเสีย เช่น เป็นสื่อที่ควบคุมยาก สื่อบางสื่อไม่เหมาะกับเยาวชน เป็นช่องทางในการนำไวรัส

2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับกฎหมายของคอมพิวเตอร์

2.3.1 ความหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ 2550

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีผู้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ 2550 ดังนี้

สถานิติบัญญัติแห่งชาติ (2550 :1 - 3) ได้ให้รายละเอียดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 2550 ดังต่อไปนี้

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันระบบคอมพิวเตอร์ได้เป็นส่วนสำคัญของการประกอบกิจการและการดำรงชีวิตของมนุษย์ หากมีผู้กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานตามคำสั่งที่กำหนดไว้หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือใช้วิธีการใด ๆ เข้าล่วงรู้ข้อมูล แก้ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จหรือมี ลักษณะอันลามก อนาจาร ย่อมก่อให้เกิดความเสียหาย กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และ ความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุขและศีลธรรมอันดีของประชาชน สมควรกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 124 ตอนที่ 27 ก :13) ในพระราชบัญญัติจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ หมวดความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และหมวด อำนาจของเจ้าหน้าที่

มาตรา 10 ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบ เพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นถูกระงับ ชะลอ ชัดขวาง หรือรบกวนจนไม่สามารถทำงานตามปกติได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีถ้าเป็นการส่งอีเมลล์ จะหมายถึงการส่งอีเมลล์ที่แฉงไวรัส โทรจัน หรือ เมล์บอมบ์ (อีเมลล์ที่แนบไฟล์ขนาดใหญ่มา ก) เมื่อผู้รับเปิดอีเมลล์อ่านจะทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำงานสะดุด ช้าลง หรือทำให้เครื่องช้า แฉงค์ จนใช้งานไม่ได้ ครั้งต่อไปเมื่อคุณส่งเมลล์ เช็คขนาดของไฟล์ที่แนบว่าใหญ่เกินไปหรือไม่ มีไวรัสอะไรหรือมีโปรแกรมที่น่าสงสัยติดไปด้วยหรือไม่ เพราะหากก่อให้เกิดความเสียหายต่อประชาชน หรือ สร้างความเสียหายที่กระทบต่อความมั่นคง ระบบเศรษฐกิจ ของชาติ อัตราโทษจะเพิ่มสูงขึ้น

มาตรา 11 ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่นโดยปกปิด หรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูลดังกล่าว อันเป็นการรบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นโดยปกติสุข ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 100,000 บาท

มาตรา 14 ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(1) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

(2) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน

(3) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(4) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามก และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

(5) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ตาม (1) (2) (3) หรือการส่งอีเมลล์ หรือการ Forward Mail ที่เข้าข่าย ภาพลามก อนาจาร ภาพตัดต่อ ข้อความที่ไม่เป็นจริง ข้อความทำลายชื่อเสียงหรือทำให้บุคคลอื่นเสียหาย ข้อความที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ ข้อความเหล่านี้ถือว่าผิดกฎหมาย นอกจากนี้หากไม่ใช้การ Forward Mail แต่เป็นการโพสต์ไว้ตามเว็บไซต์ต่าง ๆ ตามกระทู้ เว็บบอร์ด บล็อก (Blog) ยังเข้าข่ายกระทำความผิดตามมาตรา 14 นี้ด้วย

นอกจากนี้หากท่านเป็นเจ้าของเว็บ เว็บไซต์แล้วปล่อยให้เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นที่เว็บของท่าน ท่านจะมีความผิดฐานรู้เห็น ยินยอม ให้เกิดข้อความลามก อนาจาร ข้อความกล่าวเท็จพาดพิงให้บุคคลอื่นเกิดความเสียหาย ข้อความทำร้ายอำนาจรัฐ หรือข้อความที่ก่อให้เกิดความไม่สงบ ในมาตรา 15 ด้วย

มาตรา 15 ผู้ให้บริการผู้ใดจงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิดตาม มาตรา 14 ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา 14

มาตรา 16 ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น และภาพนั้นเป็นภาพที่เกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เติม หรือดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้น เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นการนำเข้าสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยสุจริต ผู้กระทำไม่มีความผิด

ความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ถ้าผู้เสียหายในความผิดตามวรรคหนึ่ง ตายเสียก่อนร้องทุกข์ ให้บิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้เสียหายร้องทุกข์ได้ และให้ถือว่าเป็นผู้เสียหาย หมายถึง การนำภาพที่สร้างความเสื่อมเสีย เสียหาย ทำให้ผู้อื่นได้รับความอับอาย โดยภาพนั้นมาจากการตัดต่อ แล้วนำไปโพสต์ไว้ตามเว็บไซต์ เว็บไซต์ Forward mail ถือว่ามี ความผิดตามมาตรา 16 นี้

นอกจากนี้แล้วยังมีข้อควรระวังอีกข้อสำหรับเจ้าของเว็บหรือเว็บไซต์ ในการ เก็บข้อมูลผู้ใช้งานในระบบเว็บไซต์ของตนเอง ทั้งชื่อ - นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน หมายเลข IP เพื่อให้สามารถระบุตัวผู้ใช้งานได้ไม่ต่ำกว่า 90 วัน ตามกฎหมายมาตราที่ 26

มาตรา 26 ผู้ให้บริการต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้ไม่น้อยกว่า 90 วันนับแต่วันที่ข้อมูลนั้นเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แต่ในกรณีจำเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ให้บริการผู้ใดเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้เกิน 90 วัน แต่ไม่เกิน 1 ปีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะ รายและเฉพาะคราวก็ได้ ผู้ให้บริการจะต้องเก็บรักษาข้อมูลของผู้ใช้บริการเท่าที่จำเป็นเพื่อให้ สามารถระบุตัวผู้ให้บริการนับตั้งแต่เริ่มใช้บริการและต้องเก็บรักษาไว้เป็น เวลาไม่น้อยกว่า 90 วัน นับตั้งแต่การให้บริการสิ้นสุดลงความในวรรคหนึ่งจะใช้กับผู้ให้บริการประเภทใด อย่างไร และเมื่อใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาผู้ให้บริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้ ต้อง ระวางโทษปรับไม่เกิน 500,000 บาท

กล่าวโดยสรุป แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับกฎหมายของคอมพิวเตอร์กล่าวถึงกฎหมายระเบียบที่ใช้ในการควบคุมการใช้งานอินเทอร์เน็ต ตลอดจนมาตราในการลงโทษหากมีผู้ละเมิดหรือปฏิบัติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม

2.4 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

2.4.1 ความหมายของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีผู้อธิบายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 2550 ดังนี้

สำนักงานปลัดนายกรัฐมนตรี (2550 :1) ได้อธิบายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ 2550 ไว้ว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มีขอบได้โดยง่าย (ในการทำธุรกรรมทางออนไลน์หรือการใช้อินเทอร์เน็ต) ทั้งนี้ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ให้ความเห็นชอบให้สำนักงานปลัดนายกรัฐมนตรี (โดยสำนักงานข้อมูลข่าวสารของราชการ) ทำหน้าที่ร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวเข้ากับร่างกฎหมายที่จัดทำโดยสำนักงานข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยยังคงยืนยันให้มีการจัดตั้งสำนักงานที่จะดูแลการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ภายใต้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ขณะนี้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ผ่านการเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติ การลงพระปรมาภิไธยและการประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาแล้ว เมื่อ 18 มิถุนายน พ.ศ.2550 และจะมีผลใช้บังคับตั้งแต่ 19 กรกฎาคม พ.ศ.2550 เป็นต้นไป

พระราชบัญญัตินี้ จะมีผลกระทบกับผู้ใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต โดยทั่วไป เพราะหากท่านทำให้เกิดการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ (ไม่ว่าจะบังเอิญหรือตั้งใจ) ก็อาจจะมีผลกับท่าน และที่สำคัญ คือผู้ให้บริการ ซึ่งรวมไปถึงหน่วยงานต่าง ๆ ที่เปิดบริการอินเทอร์เน็ตให้แก่ผู้อื่น หรือ กลุ่มพนักงาน นักศึกษาในองค์กร ท่านมีหน้าที่หลายอย่างในฐานะ “ผู้ให้บริการ” ท่านควรทราบในสิ่งที่ต้องเตรียมตัวเมื่อ พระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ใช้บังคับ

กล่าวโดยสรุป พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ หมายถึง กฎหมายที่ใช้ในการควบคุม ดูแลพฤติกรรมของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ให้มีความเหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตรายอื่น

2.4.2 ความสำคัญพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่ามีผู้อธิบายความสำคัญพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 2550 ดังนี้

สำนักงานปลัดนายกรัฐมนตรี (2550 :2) ได้อธิบายความสำคัญไว้ว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีเพื่อกำหนดความผิดในการกระทำที่มีระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งระบบคอมพิวเตอร์นี้ เป็นได้ทั้งคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ คอมพิวเตอร์วางตัก คอมพิวเตอร์พกพา แท็บเล็ต โทรศัพท์มือถือ และสมาร์ตโฟน รวมถึงระบบต่าง ๆ ที่ควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์ เช่น ระบบควบคุมไฟฟ้า น้ำประปา ธนาคาร ฯลฯ

เราต่างใช้อุปกรณ์เหล่านี้ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม แน่แน่นอนว่าย่อมมีกลุ่มหรือบุคคลที่ใช้เครื่องมือเหล่านี้ในการกระทำความผิด หรือกระทำความผิดผ่านระบบเหล่านี้ เช่น ขโมยข้อมูล รบกวนภัยกับข้อมูลและทำให้ระบบเสียหาย การกระทำเหล่านี้ถือเป็นเรื่องใหม่ สรุปลแล้ว ทุกวันนี้เราไม่สามารถพ้นจากระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่รอบตัวเราได้ ทำให้พระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์เป็นกฎหมายที่ใกล้ตัวเรามากเช่นกัน

กล่าวโดยสรุป พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มีความสำคัญคือ กำหนดความผิดในการกระทำที่มีระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติในการใช้อินเทอร์เน็ต

2.4.2.1 ความผิดที่เข้าข่ายความผิดตามพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์

- 1.1 การเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ
- 1.2 การเปิดเผยข้อมูลมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ
- 1.3 การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ
- 1.4 การดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น
- 1.5 การทำให้เสียหายทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ
- 1.6 การจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด
- 1.7 การใช้ระบบคอมพิวเตอร์ทำความผิดอื่น
- 1.8 การตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล

กล่าวโดยสรุป การใช้อินเทอร์เน็ตที่มีความผิดตามพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ เช่น การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ การดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น การจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด

2.4.2.1 ผู้ให้บริการที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์

1.1 ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์

1.2 ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น “ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการไม่ว่าต้องเสียค่าใช้บริการหรือไม่ก็ตาม “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

1.3 ผู้ให้บริการเข้าระบบคอมพิวเตอร์หรือให้เข้าบริการโปรแกรมประยุกต์ (Host Service Provider)

1.4 ผู้ให้บริการข้อมูลคอมพิวเตอร์ผ่าน แอปพลิเคชัน (application) ต่าง ๆ ที่เรียกว่า content provider เช่นผู้ให้บริการ web board หรือ web service เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป ผู้ให้บริการที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ คือ ผู้ที่มีหน้าที่ในการให้บริการ การดูแลระบบ การเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นประโยชน์ของบุคคลอื่นรวมถึงผู้ให้บริการผ่านเครือข่ายแอปพลิเคชัน

2.4.2.2 ข้อมูลของผู้ใช้บริการ

ผู้ให้บริการทั้งที่เสียค่าบริการหรือไม่ก็ตาม ต้องเก็บข้อมูลเท่าที่จำเป็นเพื่อให้สามารถระบุตัวผู้ใช้บริการได้ ไม่ว่าจะป็นชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน (USERNAME หรือ PIN CODE) ไว้ไม่น้อยกว่า 90 วันนับตั้งแต่การใช้บริการสิ้นสุดลงหากผู้ให้บริการไม่ได้เก็บข้อมูลผู้ใช้บริการไว้ถือว่าทำผิดและอาจถูกปรับสูงถึง 50,000 บาท รวมถึงเว็บไซต์ทั้งหลาย ซึ่งมีผู้มาโพสต์เป็นจำนวนหลายรายต่อวัน เว็บบอร์ด และผู้ดูแลโฮสติ้งหรือผู้ทำอาชีพเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์อาจเสี่ยงต่อการระมัดระวังข้อความเหล่านั้น

พระราชบัญญัตินี้ จะมีผลกระทบกับผู้ใช้คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตโดยทั่วไปเพราะหากท่านทำให้เกิดการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ (ไม่ว่าจะบังเอิญหรือตั้งใจ) ก็อาจจะมีผลกับท่าน และที่สำคัญ คือผู้ให้บริการซึ่งรวมไปถึงหน่วยงานต่าง ๆ ที่เปิดบริการอินเทอร์เน็ตให้แก่ผู้อื่นหรือกลุ่มพนักงาน นิสิต นักศึกษาในองค์กรผู้รับผิดชอบมีหน้าที่ดูแลอย่างรอบคอบในฐานะ "ผู้ให้บริการ"

ผู้ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในฐานะบุคคลธรรมดาไม่ควรทำในสิ่งต่อไปนี้เพราะอาจจะทำให้เกิดการกระทำความผิด

1. ไม่ควรบอก password แก่ผู้อื่น
2. อย่าให้ผู้อื่นยืมใช้เครื่องคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อเข้าเน็ต

3. อย่าติดตั้งระบบเครือข่ายไร้สายในบ้านหรือที่ทำงานโดยไม่ใช้มาตรการการตรวจสอบผู้ใช้งานและการเข้ารหัสลับ
4. อย่าเข้าสู่ระบบด้วย user ID และ password ที่ไม่ใช่ของตนเอง
5. อย่านำ user ID และ password ของผู้อื่นไปใช้งานหรือเผยแพร่
6. อย่าส่งต่อซึ่งภาพหรือข้อความหรือภาพเคลื่อนไหวที่ผิดกฎหมาย
7. อย่า กด "remember me" หรือ "remember password" ที่เครื่องคอมพิวเตอร์สาธารณะและอย่า log-in เพื่อทำธุรกรรมทางการเงินที่เครื่องสาธารณะ
8. อย่าใช้ WiFi (Wireless LAN) ที่เปิดให้ใช้ฟรีโดยปราศจากการเข้ารหัสลับข้อมูล

กล่าวโดยสรุป ข้อมูลของผู้ใช้บริการ คือ ข้อมูลที่เป็นส่วนตัว เป็นความลับที่ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตรายอื่นทราบ เพื่อความปลอดภัยในข้อมูลซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อทรัพย์สิน เช่น การบอกข้อมูลรหัสบัตรเครดิตเอเอ็ม

2.4.2.3 ความผิดอาญาตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์

1. แอบเข้าระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ จำคุก 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
2. แอบไปรู้วิธีการเข้าระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น แล้วบอกให้คนอื่นที่มีใจเจ้าของทราบด้วย จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
3. แอบไปล้างข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น จำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 40,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
4. แอบไปดักจับข้อมูลของผู้อื่น จำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
5. แก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ จำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
6. ก่อวางระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยการนำ packet หรือ message หรือ virus หรือ trojan หรือ worm หรืออื่น ๆ จำคุกไม่เกิน 5 ปีหรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
7. ส่งข้อมูลหรืออีเมลของเราไปให้กับคนอื่นโดยที่คนอื่นเขาไม่ได้อยากได้ข้อมูลหรืออีเมลจากเรา จนทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนรำคาญ ปรับไม่เกิน 100,000 บาท
8. ทำผิดข้อ 5, 6 ทำให้บุคคลทั่วไปเกิดความเสียหาย จำคุกไม่เกิน 10 ปี และปรับไม่เกิน 200,000 บาท

9. ก่อความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ เศรษฐกิจและสังคม จำคุก ตั้งแต่ 3 - 5 ปี และปรับตั้งแต่ 60,000 บาท ถึง 300,000 บาท และถ้าทำให้บุคคลอื่นเสียชีวิตก็จะปรับโทษเป็นจำคุกตั้งแต่ 10 ปี ถึง 20 ปี

10. สร้างซอฟต์แวร์เพื่อช่วยให้บุคคลอื่นทำเรื่องไม่ดีในข้อข้างบนที่กล่าวไป จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

11. ปลอมแปลง กระทบความมั่นคง ก่อการร้าย และส่งต่อข้อมูลทั้งที่ทราบ ว่ามีความผิดตามที่กล่าวมาข้างต้น จำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

12. บุคคลใดเป็นเจ้าของเว็บ แล้วสนับสนุน/ยอมให้เกิดข้อ 10 จำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เท่ากับบุคคลที่กระทำผิด

13. บุคคลใดชอบนำรูปของผู้อื่นมาตัดต่อแล้วเอาไปโพสต์ผลงานบนระบบ คอมพิวเตอร์ให้ผู้อื่นดู จำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

14. ทำผิดที่เว็บไซต์ซึ่งอยู่เมืองนอก แต่ถ้าเราเป็นคนไทยอาจที่จะโดน เรียกร้องเอาผิดได้เหมือนกัน

กล่าวโดยสรุป การกระทำที่เข้าข่ายของการทำความผิดตามพระราชบัญญัติ คอมพิวเตอร์ เช่น ก่อความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ เศรษฐกิจและสังคม แก่ไข ข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ ปลอมแปลง กระทบความมั่นคง ก่อการร้าย

2.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

2.5.1 ความหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีผู้ให้ ความหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

เจนจิรา สุนันท์ (2549 :3) ได้ให้ความหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติดังนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจคือบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษรของรัฐบาลในการที่จะพัฒนา ประเทศ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ แบบแผน วิธีดำเนินการ และการกำหนดหน่วยปฏิบัติการอย่างเป็น ระบบ แบบแผน การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศด้อยพัฒนา กำลังพัฒนา และพัฒนาแล้วที่มีความสำคัญในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของประเทศอย่างมากในปัจจุบัน ทำให้ทุก ๆ ประเทศในโลกมีความตื่นตัวในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจ

เจริญพงศ์ พรหมศร (2553 :3) ได้ให้ความหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติคือ เอกสารด้านนโยบายสาธารณะที่ใช้ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

กล่าวโดยสรุป ความหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจคือบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษรของรัฐบาลในการที่จะพัฒนาประเทศ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ แบบแผน วิธีดำเนินการ และการกำหนดหน่วยปฏิบัติการอย่างเป็นระบบ ที่ใช้ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

2.5.2 ประเภทของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีผู้แยกประเภทของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

เจนจิรา สุนันท์ (2549 :3) ได้แยกประเภทของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. แผนระยะยาว (perspection plan) เป็นแผนระยะยาวที่วางกรอบและทิศทางการดำเนินนโยบายอย่างกว้าง ๆ รวมทั้งมีการประมาณการรายการสำคัญ ๆ อย่างกว้าง ๆ อาทิ เป้าหมาย ผลผลิตมวลรวม การใช้จ่ายในภาครัฐและเอกชน การบริโภคและการลงทุน รวมถึงการนำเข้าและส่งออก สินค้าและบริการต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งแผนระยะยาวจะเป็นกรอบให้แก่แผนระยะกลาง

2. แผนระยะกลาง หรือ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม (mediumterm or development plan) เป็นแผนระยะ 4-6 ปี ซึ่งเป็นแผนที่วางตามกรอบของแผนระยะยาว

3. แผนปรับปรุงประจำปี (annual plan) เป็นแผนที่จะต้องจัดทำขึ้นทุกปี หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าแผนประจำปี เนื่องจากสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ซึ่งสามารถทำให้การดำเนินการและผลที่ได้รับไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ดังนั้นแผนนี้จึงเป็นแผนที่ใช้ในการปรับให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในขณะนั้น ๆ ให้มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด และแผนนี้ยังใช้ประกอบในการจัดทำงบประมาณประจำปีอีกด้วย

กล่าวโดยสรุป ประเภทของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ คือ ระยะเวลาที่กำหนดที่จะใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยมี 3 ประเภท ดังนี้ แผนปรับปรุงประจำปี มีระยะเวลา 1-3 ปี แผนระยะกลาง มีระยะเวลา 4-6 ปี แผนระยะยาว มีระยะเวลา 6-10 ปี

2.5.3 ความสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีองค์ที่อธิบายความสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2559 :1) ได้อธิบายความสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ไว้ดังนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้นำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9-11 เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาคและระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวาง และต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 คือ เป็นกรอบในการควบคุมการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยจะกล่าวในเรื่องที่จะพัฒนาว่าเน้นเรื่องใด นอกจากนี้ยังมีการตรวจสอบการดำเนินงานเพื่อนำมาประเมินผลว่าการพัฒนาเศรษฐกิจอยู่ในระดับใด

2.5.4 ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 มีประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2559 :2 - 3) ได้กล่าวถึงประเด็นที่สำคัญ คือ ประเทศไทยแม้ว่าได้ดำเนินมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดี มีการขยายการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นระบบโครงข่ายมากขึ้น และมีการเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา แต่อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยยังปรับตัวช้าเมื่อเทียบกับหลายประเทศ เนื่องจากคุณภาพคนต่ำ การลงทุนในการวิจัยและพัฒนายังมีน้อย คุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ดี ปัญหาการบริหารจัดการภาครัฐ กฎระเบียบต่าง ๆ ล้าสมัย ขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้ เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจโลกและภัยพิบัติธรรมชาติ ทำให้เศรษฐกิจไทยผันผวนได้ง่าย และเศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปี

นอกจากนี้ประเทศไทยต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นมากขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดน โดยมีการเคลื่อนย้ายคน เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยีข่าวสาร สินค้าและบริการอย่างเสรี ทำให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้น ส่งผลให้มีการรวมตัวด้านเศรษฐกิจของกลุ่มต่าง ๆ ในโลกมีความเข้มข้นขึ้น ประเทศเศรษฐกิจใหม่มีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น เช่น จีน อินเดีย ละติน อเมริกา และเวียดนาม ซึ่งมีแรงงานราคาถูกและมีมาตรการอื่นๆประกอบในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศได้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ การพัฒนาการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้สังคมโลกมีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้น ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยง อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาแรงงานต่างด้าว เป็นต้น

การพัฒนาเศรษฐกิจ หมายถึง การทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในลักษณะที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างการผลิต โครงสร้างทางสังคม ค่านิยม ทักษะคน การศึกษาระบบการปกครอง และการใช้ทรัพยากรที่สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของประเทศ สำหรับเกณฑ์ที่ใช้วัดระดับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศใดประเทศหนึ่ง มีอยู่ด้วยกัน 4 ประการ คือ

1. รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล
2. รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล
3. มาตรฐานชีวิตความเป็นอยู่ของประชากร
4. คุณภาพของประชากรด้านการศึกษาและสาธารณสุข

กล่าวโดยสรุป ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล มาตรฐานชีวิตความเป็นอยู่ของประชากร คุณภาพของประชากรด้านการศึกษาและสาธารณสุข เพื่อให้ประชาชนในประเทศมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้สังคมโลกมีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้น

2.6 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับไทยแลนด์ 4.0

2.6.1 ความหมายของไทยแลนด์ 4.0

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีผู้ให้ความหมายของไทยแลนด์ 4.0 ไว้ดังนี้

บัณฑิต นิจถาวร (2560 :4) ได้อธิบายว่า สังคมเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรม และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อประโยชน์ของความเป็นอยู่ของคนในประเทศ ทำให้การใช้เทคโนโลยีจะเกิดขึ้นและกระทบเศรษฐกิจของประเทศในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการผลิต การบริโภค และการกระจายหรือ distribution

บวร เตสาริน (2559 :2) ได้อธิบายว่า มีการเปลี่ยนวิธีการทำที่มีลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น เป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่ รัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups บริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services แล้วเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและทักษะสูง

บัณฑิต อาณาจักรานนท์ (2551 :4) ได้อธิบายว่า เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ที่เราจะก้าวเข้าสู่ยุคใหม่ เป้าหมายให้เกิดภายใน 5-6 ปีนี้ เป็นยุคที่จะใช้นวัตกรรมต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนโดยใช้เทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ผวนกเข้าด้วยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

สมชาย นาประเสริฐชัย (2559 :5) ได้อธิบายไว้ว่า เป็นการพัฒนาเครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศที่มีอยู่ 2 ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ

ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความ
ได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

1. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agriculture tech) เทคโนโลยีอาหาร (Food tech) เป็นต้น
2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (Health tech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Med tech) สปา (Spa) เป็นต้น
3. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robot tech) เป็นต้น
4. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่าง ๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยีการเงิน (Fin tech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IT) เทคโนโลยีการศึกษา (Ed-tech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น
5. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Design tech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Travel tech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

ไพฑูรย์ ศรีฟ้า (2559 :2) ได้อธิบายไว้ว่า เทคโนโลยีในปัจจุบันมีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้มีวัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิควิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์อย่างไม่มีขีดจำกัดในทุกวงการ เช่นเดียวกับวงการศึกษานำเทคโนโลยีเหล่านี้มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ การนำเอาเทคโนโลยี เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เป็นการเพิ่มพูน ประสิทธิภาพทางการเรียนรู้แก่ผู้เรียน และในสภาพปัจจุบันการเรียนการสอนก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงสิ่งนี้ได้ ครูจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของตนเอง ต้องยอมรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จึงต้องเรียนรู้เทคโนโลยีต่าง ๆ แล้ววิเคราะห์ความเป็นไปได้ ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน ที่มีความพร้อมในระดับหนึ่ง ครูควรต้องพัฒนาตนเองเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม และยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อนำพาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ ดำรงตนอยู่ได้อย่างมีความสุข

กล่าวโดยสรุป ความหมายของไทยแลนด์ 4.0 ได้ความว่า ในปัจจุบันเทคโนโลยีเป็น สิ่งที่จะทำให้ธุรกิจในประเทศไทยทุกภาคส่วนขับเคลื่อนไปได้โดยสะดวกมากขึ้น มีการนำเอา เทคโนโลยีมาปรับใช้ทั้งในด้านของการเกษตร ด้านการศึกษา ด้านของธุรกิจอุตสาหกรรม รวมถึงด้าน การสาธารณสุขอีกด้วย

2.6.2 ลักษณะของไทยแลนด์ 4.0

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีผู้อธิบาย ลักษณะของไทยแลนด์ 4.0 ไว้ดังนี้

บวร เตสาริน (2559 :4) ได้กล่าวถึงลักษณะของไทยแลนด์ 4.0 ว่าประเทศไทย 4.0 เป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิต สินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่ การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิต สินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น ดังนั้น “ประเทศไทย 4.0” จึงควรมีการเปลี่ยนวิธีการทำที่มี ลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการ บริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น เป็นเกษตรกรแบบเป็น ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่ โดยที่รัฐต้องให้ ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups บริษัทเกิดใหม่ที่มี ศักยภาพสูง เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและทักษะสูง

กล่าวโดยสรุป ลักษณะของไทยแลนด์ 4.0 เป็นความต้องการที่จะทำให้ประเทศได้มี การพัฒนาในด้านต่าง ๆ มากขึ้น ในการที่ประเทศจะพัฒนาไปได้ ต้องมีการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามา เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนประเทศไปในทางที่ดีขึ้น

2.6.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับไทยแลนด์ 4.0

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีทฤษฎีที่ เกี่ยวกับไทยแลนด์ 4.0 ดังนี้

พีระ จิระโสภณ (2535 :3) ได้เสนอแนวความคิดเรื่องนี้ว่าในการรับสื่อหนึ่ง ๆ ต้อง ประกอบด้วยกระบวนการอย่างน้อยที่สุด 2 ขั้นตอน คือการรับสื่อและการใช้สาร โดยที่การรับสื่อ ขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้รับสารว่าเอื้ออำนวยให้มีศักยภาพในการรับสื่อได้มากเพียงใดและ ในการเลือกที่จะรับสื่ออย่างไรมันก็ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ เช่นการศึกษาอาชีพความเชื่อและ ทัศนียภาพส่วนตัวของผู้รับสารแต่ละราย เมื่อมีการเลือกสื่อแล้วในขั้นที่ 2 ผู้รับสารจะเปลี่ยนสถานะเป็น

ผู้ใช้สาร นั่นคือผู้รับสารจะมีการตีความถึงสาระที่ได้รับมา แล้วจึงนำไปใช้ตามแต่ความต้องการของตน เช่นเป็นหัวข้อในการสนทนาประจำวันเพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นในประเด็นต่าง ๆ หรือเพื่อตอบสนองต่อความต้องการทางจิตใจและอารมณ์ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากสื่อ ได้ความว่า ในการรับสื่อหนึ่งๆ ต้องประกอบด้วยกระบวนการอย่างน้อยที่สุด 2 ขั้นตอน คือการรับสื่อและการใช้สาร โดยที่การรับสื่อขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้รับสารว่าเอื้ออำนวยให้มีศักยภาพในการรับสื่อได้มากเพียงใด ผู้รับสารแต่ละคนก็จะมีวัตถุประสงค์และแรงจูงใจหลายประการในการรับสื่อแตกต่างกันไป

2.7 ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชื่อนักวิชาการ	ชื่อเรื่องงานวิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
พิชญ์ เพชรคำ (2557)	พฤติกรรมการใช้ โทรศัพท์มือถือ ของวัยรุ่น ไทย ที่มีผลกระทบ ด้านลบต่อตนเอง และสังคม	<u>ลักษณะประชากร</u> -เพศ -อายุ -การศึกษา -รายได้ <u>พฤติกรรมการใช้ โทรศัพท์มือถือ โฟน</u> -ช่วงเวลา -ระยะเวลาในการ ใช้ -สถานที่ -ลักษณะการใช้ -ความถี่	<u>ผลกระทบด้านลบจาก การใช้โทรศัพท์มือถือ โฟน</u> -ต่อตนเอง -ต่อสังคม	ศึกษาโดยใช้การ วิจัยเชิงปริมาณ	จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมี พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์ มือถือ 17.01-21.00 น. มากที่สุด สถานที่ที่ใช้โทรศัพท์ มือถือคือที่บ้าน/ที่พัก อาศัยมีวัตถุประสงค์และ ลักษณะการใช้โทรศัพท์ มือถือ คือ Application Facebook มีความถี่ในการใช้โทรศัพท์ มือถือ คือมากกว่า 30 ครั้ง/วัน มีการใช้โทรศัพท์ มือถือกับเพื่อนมาก ที่สุด มีระยะเวลาในการใช้ คือระยะเวลา 6-10 นาที/ ครั้ง

ชื่อนักวิชาการ	ชื่อเรื่องงานวิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
จักรพงศ์ เปรมจิตต์ (2554)	จริยธรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตของกลุ่ม นักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนสวนกุหลาบ วิทยาลัย รังสิต	-เพศ -อายุ -ระดับชั้นการศึกษา -ค่าใช้จ่าย -พฤติกรรม -สภาพแวดล้อม	-จริยธรรม ของการใช้ อินเทอร์เน็ต	ศึกษาโดยใช้การ วิจัยเชิงปริมาณ	พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 54.75) กำลังศึกษาอยู่ใน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ (ร้อยละ 24.50) และมีค่าใช้จ่ายต่อ เดือนที่ได้รับจากผู้ปกครอง มากกว่า 2,500 บาทขึ้นไป (ร้อยละ33.75) จำนวนการ ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน 2-3 ชั่วโมง (ร้อยละ51.50) เว็บไซต์ที่เข้าใช้งานบ่อย google (ร้อยละ29.6)

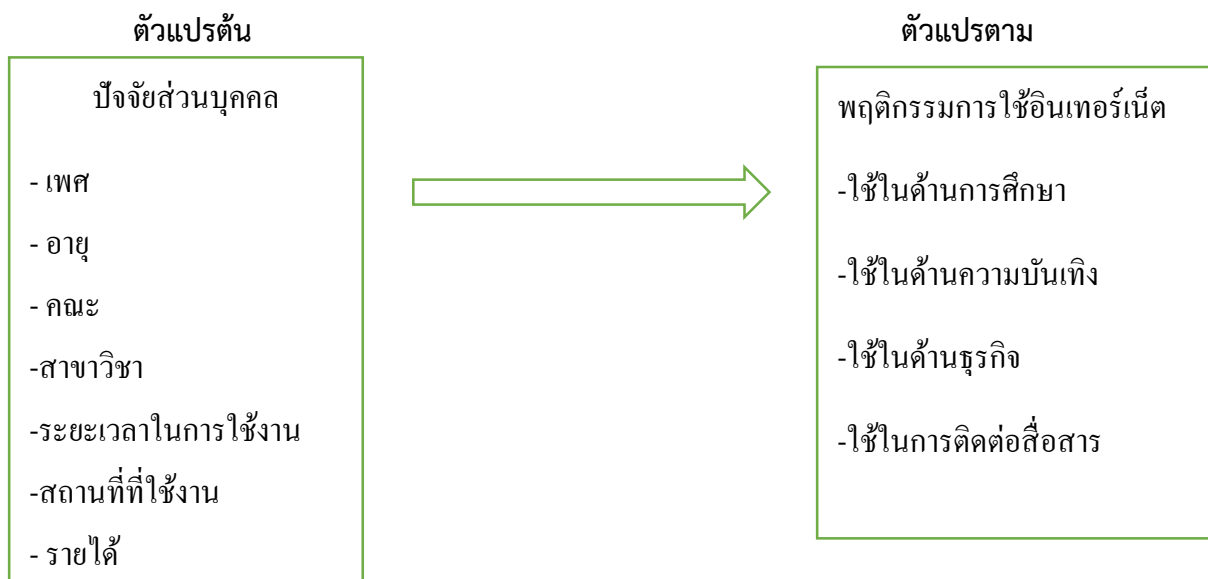
ชื่อนักวิชาการ	ชื่อเรื่องงานวิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
ทวารัตน์ เต็งทอง (2552)	พฤติกรรมและความพึงพอใจประโยชน์จากการใช้บริการสื่อออนไลน์เพื่อการสมัครงาน : กรณีศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปี 2551 ในเขตกรุงเทพมหานคร	-เพศ -อายุ -คณะ -สาขาวิชา -อาชีพ	-พฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ต -ความพึงพอใจในการใช้อินเทอร์เน็ต	ศึกษาโดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ	กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตสมัครงานสัปดาห์ละ 3 วัน (ร้อยละ 29.63)โดยใช้ระยะเวลา 2 ชั่วโมง/ครั้ง (ร้อยละ 44.81) นิยมใช้บริการที่หอพัก/บ้านพักมากที่สุด (ร้อยละ 60.00) โดยมีปัญหาและอุปสรรคที่พบมากที่สุดคือการสมัครงานในอินเทอร์เน็ต มี ปัญหา ไม่ เข้า ใจ ภาษาอังกฤษ ในส่วนของความพึงพอใจประโยชน์จากการใช้สื่อออนไลน์เพื่อการสมัครงานอยู่ในระดับสูง

ชื่อนักวิชาการ	ชื่อเรื่องงานวิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
<p>จันทน์ รุ่งเรืองทนาผล พิสิฐ ลิ้มอารีย์สุข (2558)</p>	<p>พฤติกรรมการใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศของ นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี คณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์</p>	<p>-เพศ -ชั้นปีที่ศึกษา -สาขาวิชา</p>	<p>-พฤติกรรมการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อ การศึกษาของ นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี คณะ บริหารธุรกิจ</p>	<p>ศึกษาโดยใช้การ วิจัยเชิงปริมาณ</p>	<p>นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีพฤติกรรมการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสืบค้น ข้อมูลมากที่สุดคือ คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ โปรแกรมที่ใช้ในการสืบค้น มากที่สุดคือกูเกิลโครม(Crome) ความถี่ในการใช้ มากที่สุด 5 ครั้ง/สัปดาห์ ช่วงเวลาที่ใช้มากที่สุดคือ ตั้งแต่ 18.00 น. เป็นต้นไป เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ ในการศึกษาอยู่ในระดับ ปานกลาง</p>

ชื่อนักวิชาการ	ชื่อเรื่องงานวิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
<p>ภานุวัฒน์ กองราช (2554)</p>	<p>การศึกษาพฤติกรรม การใช้เครือข่าย สังคมออนไลน์ของ วัยรุ่นในประเทศไทย ก ร ณี คี ก ข า : Facebook</p>	<p>-เพศ -อายุ -ระดับการศึกษา -อาชีพ</p>	<p>พฤติกรรมการใช้ เครือข่ายสังคม ออนไลน์ (Face book) ของวัยรุ่น ในประเทศไทย</p>	<p>ศึกษาโดยใช้การ วิจัยเชิงคุณภาพ</p>	<p>กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ครั้งนี้เป็นเพศหญิงมากกว่า เพศชาย มีอายุระหว่าง 19- 21 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับ ปริญญาตรีหรือสูงกว่า มี อัตราการใช้ Facebook 1-5 ครั้ง/สัปดาห์ ในการใช้แต่ละ ครั้งจะใช้เวลา 1-3 ชั่วโมง ต่อครั้ง โดยที่ส่วนใหญ่เคยใช้ บริการหรือกิจกรรมต่างๆที่มี ใน Facebook ซึ่งประกอบ ไปด้วยการโต้ตอบบน กระดานสนทนา การเข้าร่วม กลุ่มต่างๆ การเล่นเกม การ แบ่งปันรูปภาพ การแบ่งปัน วิดีโอ</p>

2.8 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 วิธีการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยขอนำเสนอข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 500 คน การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาประเภทการวิจัยเชิงปริมาณ มุ่งหาคำตอบเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปข้อมูลในรูปแบบการพรรณนา โดยเก็บข้อมูลด้วยวิธีการทำแบบสอบถามกับผู้ให้ข้อมูล

3.2 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 28,732 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม จาก คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 500 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน 100 คน
คณะพยาบาลศาสตร์	จำนวน 100 คน
คณะวิทยาการจัดการ	จำนวน 100 คน
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	จำนวน 100 คน
คณะครุศาสตร์	จำนวน 100 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มุ่งหาคำตอบเกี่ยวกับความคิดเห็นมาวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปข้อมูลในรูปแบบพรรณนา โดยเก็บข้อมูลด้วยวิธีการทำแบบสอบถามกับผู้ให้ข้อมูล

3.3.1 ลักษณะเครื่องมือ

3.3.1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถาม 1 ชุด โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย หญิง

2. ชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 5

3. อายุ

19 – 22 23 – 26

4. คณะวิชาที่ศึกษา

คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ฯ
 คณะวิทยาการจัดการ คณะพยาบาลศาสตร์

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 3.00
 คะแนนเฉลี่ยสะสมปานกลาง 2.50 – 2.99
 คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ต

คำชี้แจงให้นักศึกษาพิจารณาข้อความในแต่ละข้อว่านักศึกษามีพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับใด จากนั้นเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาโดยอาศัยเกณฑ์ดังนี้

- 5 หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติประมาณร้อยละ 81 ขึ้นไป
- 4 หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติประมาณร้อยละ 61 – 80
- 3 หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติประมาณร้อยละ 41 – 60
- 2 หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติประมาณร้อยละ 21 – 40
- 1 หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติประมาณร้อยละ 20

ข้อที่	พฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ระดับพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
	ด้านการศึกษา					
1	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียน					
2	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดาวน์โหลดข้อมูลต่าง ๆ สำหรับการทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมาย					
3	นักศึกษาใช้ข้อมูลที่ได้รับจากการค้นหาทางอินเทอร์เน็ตเป็นข้อมูลอ้างอิงในการทำรายงาน					
4	นักศึกษาค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตแทนการค้นหาข้อมูลจากห้องสมุด					
5	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูลจากระบบห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทย					
6	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือความคิดเห็นทางวิชาการ					
7	นักศึกษใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูลจากวิทยานิพนธ์หรือปริญญานิพนธ์					
8	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดูผลการเรียน					
9	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูลจากระบบห้องสมุดมหาวิทยาลัยของต่างประเทศ					
10	นักศึกษาใช้อีเมลล์เพื่อรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาและเว็บไซต์แหล่งความรู้ต่าง ๆ					
11	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสั่งซื้อตำราวิชาการด้านการติดต่อสื่อสาร					

ข้อที่	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	ระดับพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
12	นักศึกษาใช้อีเมลในการติดต่อเพื่อสอบถามข้อมูลและบริการหนังสือพิมพ์ของห้องสมุด					
13	นักศึกษาใช้อีเมลเพื่อรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของทางมหาวิทยาลัย					
14	นักศึกษาติดต่อขอรับวารสารอิเล็กทรอนิกส์ บทความทางด้านการศึกษา					
15	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสารกับอาจารย์ผู้สอน					
16	นักศึกษาติดต่อกับอาจารย์เพื่อส่งการบ้าน รายงาน ปรินต์งานนิพนธ์ในรูปแบบแฟ้มข้อมูล					
17	นักศึกษาใช้เว็บบอร์ดต่าง ๆ ในการแลกเปลี่ยนหรือ แสดงความคิดเห็น					
18	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตส่งคอมออนไลน์ในการติดต่อสื่อสารกับเพื่อน					
19	นักศึกษาใช้บริการเว็บบอร์ดต่าง ๆ ในการตั้งกระทู้ต่าง ๆ ที่สนใจ					
20	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อรับทราบความเคลื่อนไหวทางวิชาการ เช่น การประชุม การสัมมนาทางวิชาการ เปิดสอนและอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ด้านความบันเทิง					
21	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในการติดต่อหรือ อ่านข่าวสารบันเทิง					
22	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในการเล่นเกมส์ออนไลน์					
23	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตส่งคอมออนไลน์ในการติดต่อในกลุ่มเพื่อน					
24	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในการดาวน์โหลดภาพ เพลง หรือภาพยนตร์					
25	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลเรื่องแฟชั่น เสื้อผ้า การแต่งกาย					
26	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลด้านกิจกรรมสันทนาการที่ชื่นชอบ					
27	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในการพูดคุยกับเพื่อนที่สนใจในเรื่องบันเทิง					
28	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในการดูภาพยนตร์ หรือวิดีโอ					
29	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในการดาวน์โหลดภาพยนตร์ เพลง เพื่อแบ่งปันในกลุ่มเพื่อน					
30	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในการฟังเพลงออนไลน์					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ต

คำชี้แจง ให้นักศึกษาพิจารณาข้อความในแต่ละข้อว่านักศึกษามีปัญหาการใช้พฤติกรรมอยู่ในระดับใด โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาโดยอาศัยเกณฑ์ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าประเด็นดังกล่าวเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด
 คะแนน 4 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าประเด็นดังกล่าวเป็นปัญหาในระดับมาก
 คะแนน 3 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าประเด็นดังกล่าวเป็นปัญหาในระดับปานกลาง
 คะแนน 2 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าประเด็นดังกล่าวเป็นปัญหาในระดับน้อย
 คะแนน 1 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าประเด็นดังกล่าวเป็นปัญหาในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	พฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ระดับพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
1	ความล่าช้าในการใช้งานระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต					
2	ระบบรักษาความปลอดภัยในการใช้อินเทอร์เน็ต					
3	คอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตล่าช้า					
4	ภาษาอังกฤษที่ใช้สื่อในการติดต่อสื่อสารและการเข้าถึง					
5	วิธีการสืบค้นข้อมูล					
6	ระบบอินเทอร์เน็ตขัดข้องใช้งานไม่ได้					
7	การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่เมื่อใช้บริการ					
8	แสงสว่างในบริเวณที่ใช้อินเทอร์เน็ต					
9	ใช้เวลานานในการสืบค้นหาข้อมูล					
10	ผลการสืบค้นไม่สอดคล้องตรงตามความต้องการ					
11	คำแนะนำการใช้ / คู่มือการให้บริการอินเทอร์เน็ต					
12	สถานที่ให้บริการอินเทอร์เน็ต					
13	ระเบียบการใช้อินเทอร์เน็ตของสถานศึกษา					
14	จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการ					
15	ระบบปรับอากาศและอุณหภูมิในห้องที่ใช้บริการ					
16	การจองเวลาล่วงหน้าในการใช้บริการ					
17	ความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ปรากฏบนอินเทอร์เน็ต					
18	ขาดทักษะในการวางแผนการสืบค้น					
19	ไม่มีผู้สอนหรือผู้แนะนำในการใช้งานอินเทอร์เน็ต					
20	ขาดทักษะในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์					

ข้อที่	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	ระดับพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
21	ความต้องการในการดาวน์โหลดข้อมูล					
22	ประสิทธิภาพของการให้บริการต่ำ					
23	การติดตั้งโปรแกรมที่ติดตั้งนั้นมีปัญหา					
24	ข้อมูลที่ได้มีปริมาณมากเกินไป					
25	วันและบริการที่เปิดให้ใช้บริการไม่สะดวก					
26	พบไวรัสคอมพิวเตอร์ในขณะที่ใช้งาน					

3.3.2 วิธีสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม คณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองตามขั้นตอนดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาหลักการทฤษฎีจากตำรา เอกสาร บทความทางวิชาการและงานวิจัย

3.3.2.2 นำข้อมูลที่ได้มากำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย

3.3.2.3 สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถามตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 56 ข้อ แล้วเสนอให้อาจารย์ประจำวิชา นำมาพิจารณาความเหมาะสมของสำนวนภาษา การใช้ถ้อยคำ และนำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไข

3.3.2.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปสำรวจความคิดเห็น

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 คนและเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ซึ่งใช้เวลาเก็บและรวบรวมแบบสอบถามในวันนั้น

3.4.2 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 500 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

3.4.3 รวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้มาดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

3.4.4 ศึกษาขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามเรื่องพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม

3.4.5 เลือกกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 500 คน เพื่อตอบแบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

3.4.6 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม โดยการแจกแบบสอบถามในการสำรวจพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม

3.4.7 ผู้วิจัยรวบรวม ประเมินพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) โดยใช้ค่าเฉลี่ยมาพิจารณาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมตามเกณฑ์ที่กำหนด

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามนำมาทำการวิเคราะห์ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences Version 13.0) เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย โดยถือเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2535 :111)

ค่าเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.50 – 5.00	มีความพึงพอใจในการบริหารงานอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	มีความพึงพอใจในการบริหารงานอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	มีความพึงพอใจในการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	มีความพึงพอใจในการบริหารงานอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	มีความพึงพอใจในการบริหารงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.5.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1.1 การหาค่าเฉลี่ย

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ย

$\frac{\sum x}{N}$ คือ ผลรวมของระดับความพึงพอใจที่กำหนด

N คือ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ

นำค่าเฉลี่ยมาพิจารณาระดับความพึงพอใจของบุคลากรตามแนวของ จอห์น ดับบลิวเบสท์ และเจมส์ วิกาคัน ดังนี้

4.50 -5.00 เห็นด้วยมากที่สุด

3.50 -4.49 เห็นด้วยมาก

2.50 -3.49 เห็นด้วยปานกลาง

1.50 -2.49 เห็นด้วยน้อย

1.00 -1.49 เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.5.1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

$$S.D. = \frac{\sqrt{\sum (\bar{x} - x)^2}}{N}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 x แทน คะแนนระดับการประเมิน
 \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

บรรณานุกรม

- กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2547). การเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- กรภัทร สุทธิธารา; สัจจะ จรัสรุ่งรวีวร. 2553(). ความสำคัญต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภาลาดพร้าว.
- กลุ่มพันธมิตรธุรกิจซอฟต์แวร์. 2550(). ประเภทของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก <https://sites.google.com/site/maetaengka/it3/it3-2>.
- จินางค์กูร โรจนนันต์. (2560). สถิติการใช้อินเทอร์เน็ตของคนไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: แอร์บอร์น พรินต์.
- เจนจิรา สุนันท์. (2549). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- เจริญพงศ์ พรหมศร.2553 (). ความหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก <https://www.scribd.com/document/343386201>.
- ชนคดี สยนานนท์.2555 (). พฤติกรรม. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก <https://sites.google.com/.../13-phvti-krr-mnusy>
- ชลทิศ มานะกิจ. 2555(). อาชญากรรมคอมพิวเตอร์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : คุรุสภาลาดพร้าว.
- ณภัทร แชน้อย. (2551). ความรู้ทางเทคโนโลยี. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก www.polsci.chula.ac.th/sumonthip/buss-cricomp.doc.
- ดำนันท์ มะลิทอง. (2543). การเชื่อมโยงเครือข่ายงานคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์แฉศ พรินต์ติ้ง.
- เดชิต เกียรติขจรยิ่ง. (2557). อาชญากรรมคอมพิวเตอร์. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก <https://www.microsoft.com/thailand/piracy/cybercrime.aspx>.
- บัณฑิต อาณาจักรานนท์.2556 (). การกระทำผิดทางอาญาในระบบคอมพิวเตอร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- บัณฑิต นิฉถาวร.2560 (). ความหมายของไทยแลนด์ 4.0. กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการศึกษาและพัฒนาความรู้ทางจิตวิทยาและสังคม.

- บวร เตสาริน. (2559). ความหมายของไทยแลนด์ 4.0. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก <https://www.uih.co.th/th/knowledge/thailand-4.0>.
- ประชิต อินทกนก. (2555). การใช้อินเทอร์เน็ตครั้งแรกของประเทศไทย. โครงการตำราคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ประยุทธ์ ไทยธานี.2554 (). พฤติกรรมมนุษย์. (พิมพ์ครั้งที่2).กรุงเทพมหานคร: เมติคัลมีเดีย.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ.2553 (). ความหมายของพฤติกรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการศึกษาและพัฒนาความรู้ทางจิตวิทยาและสังคม.
- ปณิธาน หล่อเลิศวิทย์.2554 (). พฤติกรรมของมนุษย์. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก https://www.baanjomut.com/library_2/human_behaviour/.
- พุทธรักษ์ มูลเมือง. (2558). ความหมายของอินเทอร์เน็ต. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก <http://computer.bcnnv.ac.th/hnwy-kar-reiyn-ru2>.
- ไพฑูริย์ ศรีฟ้า. (2555). แบบสรุปพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร : cursภลาดพร้าว.
- ไพรัตน์ สุนทรวิทย์.2550 (). การติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพมหานคร : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.
- ยุวดี เปี้ยกบุตร.2552 (). ลักษณะของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์. กรุงเทพมหานคร : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.
- วิทยา เรื่องพรวิสุทธิ์.2539 (). ความหมายของอินเทอร์เน็ต. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก <https://marinford2.wordpress.com/...4/ความหมายของอินเทอร์เน็ต>.
- เวชยันต์ สังข์จ้อย. (2552). ประเทศไทยในปัจจุบัน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: คณะกรรมการศึกษาและพัฒนาความรู้ทางจิตวิทยาและสังคม.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2558). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สมใจ บุญศิริ. (2538). ความหมายของอินเทอร์เน็ต. นนทบุรี: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.
- สมชาย นาประเสริฐชัย.2553 (). การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพมหานคร: เมติคัลมีเดีย.
- สารานุกรมเสรี. (2560). อาชญากรรมคอมพิวเตอร์. กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการศึกษาและพัฒนาความรู้ทางจิตวิทยาและสังคม.

สถานิติบัญญัติแห่งชาติ.2550 (). พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 2550. กรุงเทพมหานคร: เมติคัลมีเดีย.

สำนักงานปลัดนายกรัฐมนตรี. (2550). พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์2550. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก <https://www.marketingoops.com/news/viral-update/computer-law/>.

อิทธิพล ปริติประสงค์.2555 (). โทษของอินเทอร์เน็ต. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2560, จาก <https://petchiize.wordpress.com>.

อนุชิต ชื่นชมดี.2553 (). ข้อดีและข้อเสียของอินเทอร์เน็ต. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก satit455.blogspot.com/2010/02/blog-post_17.html.

Esar, E. (2013). Internet World Stats.The Internet Public Library.Retrieved November 2, 2017 From internet world stats.com lindex.html #link.

สัดส่วนของคนทำรายงาน

ชัยรัตน์ รัชชิตา ธีญวลัยและณัฐพล

มีหน้าที่รับผิดชอบในการทำวิจัย คือ

บทที่ 1 บทนำ โดยร่วมกันหาข้อสรุป ร่วมกันคิดจนได้ออกมาเป็นความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์การวิจัย ประโยชน์การทำวิจัยและขอบเขตของการวิจัย

บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่ง พวกเราาร่วมกันคิดว่าแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมนั้นมีเรื่องอะไรบ้าง จึงเป็นข้อสรุปออกมาดังนี้ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับกฎหมายของอินเทอร์เน็ต แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับไทยแลนด์ 4.0 ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

ธนินี จิตพิร ณัฐมา ฤทัยรัตน์ สุดารัตน์และอนันท์โชค

มีหน้าที่รับผิดชอบในการทำวิจัย คือ

บทที่ 3 เป็นเรื่องของวิธีการดำเนินการวิจัย โดยมีการช่วยกันกำหนดวิธีการศึกษา การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ตลอดจนการช่วยกันออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย ซึ่งกว่าจะออกมาเป็น แบบสอบถามที่สมบูรณ์นั้น สมาชิกที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ต้องผ่านการระดมสมอง (brain storming) และแก้ไขอยู่หลายครั้งจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ชัยรัตน์และรัชชิตา

มีหน้าที่ในการนำเนื้อหาทั้งหมดมาเรียบเรียงรวบรวมเป็นเล่มเดียวกัน ช่วยกันทำบทคัดย่อ สารบัญ บรรณานุกรม ตรวจสอบหาคำถูกผิดเพื่อที่จะไม่ให้มีคำที่ผิด จัดเค้าโครงหน้ารายงานให้ดูสวยงามเป็นระเบียบ เพื่อที่รายงานวิจัยเล่มนี้จะได้ออกมาได้อย่างสมบูรณ์แบบที่สุด

ภาคผนวก

กิจกรรม PA สิ่งพิมพ์ที่สอนน้องทำวิจัย

